

GATEAVISA

Nr. 3 - 76

Ca. 3 Kr

Demonstrasjonene mot NATO-møtet

Venstresidas Impotens Albania Biler
Henry Cow Jens Bjørneboe Sjokolade

Kjøp denne avisa i originalt papirformat i nettbutikken vår.
WWW.GATEAVISA.NO

SOMMERSEXTRA

Se på liljene på marken... ...de er åpne kjønnsorganer!

Kristelig Folkeparti og Vårt Land ønsker samlivsdebatten blåst opp på nytt.

La oss gi dem samlivsdebatt! La oss springe nakne rundt på strendene i sommer, holde samlivskurs for kristen-folket, elske for åpne dører, leve livet for dem, vise dem at livet i seg selv er umoralsk, amoralsk, tilfeldig og uanstendig! Til helvete med oppdelingen i sjel og legeme! Til helvete med Hallesbys onaniteorier! Til helvete med dyner og rullegardiner og skrekk for alt det naturlige! Spark vekk ullteppet som det norske kjønnsliv blir holdt skjult under! Gjør alt – og gjør det i friluft!

Spark beina under alle misfostre av oppfatninger på alle kanter! Høyre- og venstre-puritanister skal oppdage at teoriene deres er løgn! A-A-kommunens regelverk duger heller ikke! Kom igjen – praktiser -fili i alle varianter på grønne enger, foran åpne vinduer, i parker og foran bronsestatuer av døde impotente pampere i et levende impotent system!

Lenge leve frihet, likhet og søsterskap og brorskap og den felles glede.

Når kristenfolket møter sommersesongen med krav om en avorlig debatt om det norske samliv, er det selvsagt en glimrende anledning til å følge opp. Ikke for å skremme vannet av trofaste kirkegjengere – dem er det likevel ikke håp for – men fordi puritanismen er en så seiglivet del av den borgerlige folkesjela at den må rykkes opp med rota.

Og når "liberale" taler om som Dag-

bladet følger opp ved å skrive kose-artikler om hvor lett det er å skaffe seg sex-partnere i våre dager, hvor mange som knuller pr. dag osv. – viser det bare enda mer hvor avhøgd seksualiteten er i det borgerlige samfunnet. Debatten som dukker opp i norske avis-spalter hver forsommer når været blir varmere og påkledningen lettere, er tydelig preget av siklende, seksualfortrengt kikkermentalitet. Hvor mange knuller uten å være gift? Hvor mange knuller under en bestemt alder? Ugilte mødre? Utenomketskapslige forbindelser? Gamle griser? Homofili – synd eller psykisk utviklingshemming?

Neppe på noe annet område er vi så fremmedgjort fra oss selv, så løsevet fra helheten og sammenhengen, som på seksualiteten. Fra sørlands-prester til R.Hagens sex-bomber (Dagbla'annonsene) – de spiller alle sammen instrumenter i det borgerlige samfunnets ville orkester av dobbeltmoral. På den ene siden madonna-idealet, på den andre siden piken med kjempebrystene, gummidukken og he-mannen. Når lyden av dette orkestret blir for jævlig, holder vi oss for ørene og prøver oss fram på egen hånd. Lykkelig er den som da ikke allerede er kastret av sin mor og far, lærer eller prest.

Vei – seksualiteten er den egenskapen ved oss som er vanskeligst å kue, tross alt. Livet selv er uanstendig og a-moralsk. Om vi henger med på borger-samfunnets premisser i de fleste livsforhold, er det allikevel ofte et håp igjen når det gjelder seksuallivet, for det lar seg vanskelig kontrollere. Vi følger våre lyster eller ønsker å følge dem selv om det er vanskelig og selv om lystene ofte er blitt nokså forkvaklede etter hvert.

Og her er vi nettopp ved det punkt som må være vesentlig i en seksualdebatt, og som naturligvis både Vårt Land og Dagbladet holder kjeft om:

Dette at vi vil finne tilbake til oss selv.

Dette at vi vil leve oss selv ut, at vi vil leve i frihet, likhet, søskenskap – og om vi ellers har gitt det opp, får vi iallfall et glimt av det tapte paradiset i våre lyse seksuelle øyeblikk. Derfor er seksualiteten den vesentlige del av mennesket som ligger nærmest an til bevisstgjøring, og kanskje det området hvor vi i første omgang er villigst til å slåss for å riste av oss autoritetene.

Homofili, pedofili, nekrofil, heterofili, sado-masochisme, hva som helst – vi vil ikke for å være vår seksualitet, vi vil leve den ut. Vi vil ikke puttes i bærer hvor en av basene gir oss trange levevilkår, de andre ingen vilkår i det hele tatt. Vi vil slåss for et samfunn der vi kan være oss sjøl og der vi kan realisere den drømmen som ble skapt i oss da ordene "frihet, likhet og brorskap" ble formulert for oss for første gang.

Det var menn som formulerte ordene først, og generasjonene etter har lært oss at søsterskap også eksisterer, og at kvinnene atskillig mer enn mennene vet hva undertrykkelse vil si på det seksuelle området. Det vil antakelig bli kvinner som leder den fornuftigste seksualdebatten framover. Men fornuftig vil debatten – etter undertegnede oppfatning – bare bli i den grad den spiller omkring temaet: frihet, uten andre frihetsberøvelse.

Disse linjene ment som løse tanker nå da sommeren er her og seksualiteten – den mest anti-autoritære av alle våre egenskaper – uvilkarlig får friere spillerom. Samtidig er sex det mest kveldende teppebelagte området i vårt borgerlige tabu-samfunn. Spark teppet vekk! Provs å finne fram til en seksualdebatt gjennom PRAKSIS, som river grunnlaget vekk under undertrykkelseshierarkiet!!

syphilia

HJELPE OG TRØSTE! DETTE HÅR VI HA EN PRINSIPPDEBATT PÅ I NESTE NR!

KISSINGER IKKE HOMOFIL

En gruppe homofile i New York har sendt ut følgende kommuniké: "Ifølge våre informasjoner ønsker vi å slå fast at Pave Paul VI, Richard Nixon, Bebe Re-buzo (Nixons beste venn, skipsreder m/mafiaforbindelser), Henry Kissinger, Scoop Jackson eller Edgar Hoover verken er eller noen gang har vært homofile. Vi håper på det inderligste at våre informasjoner er korrekte."

"LOBOTOMISERTE HUSMØDRE BEST"

LOBOTOMI er et kirurgisk inngrep på hjernens frontallapp for å "modifisere" atferden ved "visse mentale tilstander". "Gale" kan dermed ro-es ned, men samtidig blir de kraftig sløvet. (Jfr. McMurphy i "Gjøre-redet".)

Dr. Walther Freeman – også kalt "Lobotomiens konge" hevder at kvinner som har gjennomgått lobotomisk inngrep blir dyktigere hushol-dersker. "Av sykehusjournaler ser vi at de fleste "vellykka" psykoki-rurgiske inngrep dreier seg om kvinner i alle aldre," sier Freeman, og legger til: "med det kliniske materiale som nå foreligger, kan en slutte: For en mann vil det være vanskeligere å forsørge en familie etter et lobotomisk inngrep – en kvinne derimot vil utmerket godt kunne utføre husarbeid."

ER KAPITALISMEN SØT SOM SJOKOLADE?

»Tapet av kvaliteten, som er så åpenbar på alle nivåer av skuespillspråket, hos de gjenstander det priser og den adferden det regulerer, er ikke annet enn en oversettelse av de fundamentale egenskapene ved den virkelige produksjonen som fjerner virkeligheten: Vareformen er tvers igjennom likheten med seg sjøl, det kvantitative kategori. Det er det kvantitative den utvikler, og den kan kun utvikle seg innafor det.» (Guy Debord: Skuespillsamfundet, tese 38.)

Skuespillsamfunnet - det kapitalistiske verdenssamfunnet - over- og under oss stadig vekk med en hel mengde nye produkter som ikke har noen direkte bruksverdi i marxistisk forstand. Kapitalens ekspansjonsmuligheter blir stadig færre innafor de eksisterende markeder og profileringsobjekter - nye aktiviteter og nye bruksverdier må stadig utvikles. Ingen materialister ønsker seg vel tilbake til steinalderen, men det er også et faktum at »Varens sjølstendighet har bredt seg ut over hele økonomien» (Debord, som foregående, tese 40), og så lenge dette forholdet fortsetter å herske, må forholdet mellom kapitalismens innbyggere nødvendigvis anta formen av VAREBYTTE. Pisspreik? Nåvel - ta en kikk på Dagbladets pornoside, en gjengs kinoreklame, en gjengs halvradikal (og dermed konserverende) film fra Colwar, eller en tegneserie fra ditt eget hverdagsliv. Resultatet er gitt på forhånd. Og menneskenes produkter - skapt i ditt ansikts

sved og/eller gudsjammerlig kjedelige produksjonshverdag, har således mista kontakten med de elementære menneskelige behovene og er totalt underlagt bytteverdien, som i stadig større grad STYRER bruksverdien.

Av Arnstein Bjørkly

Om du har sett den amerikanske TV/kommersialisme-satiren »Trollskap», der et multinasjonalt selskap (Uranus Corporation, parodi på Gulf) reklamerer for alt fra økologi til dritt (bæsj) under det nye salgsmennende navnet BROWN-25 (med sjokoladeskrift), skjønner du nok bedre hva Debord og undertegnede vil fram til.

SJOKOLADE er et godt eksempel på tilstandens elendighet. I reklamer for ulike varianter av dette produktet som invaderte Europa gjennom spansk-engelsk imperialismen, er de stereotype personlighetskategorier mer raffinert utvikla enn noen andre steder. JAPP markedsføres f.eks. ved hjelp av glatte synthesizerrytmer med bildeakkompagnement av Levisfrelste UH-ungdommer på hyttetyr, t.o.m. av den Woodstocklignende effekten å dele opp bildene i mange små ruter. M.a.o.: Kapitalismen absorberer alt som ikke erklærer det kapitalistiske skuespillet betingelsesløs krig på alle fronter av hverdagslivet.

Nylig har Bergene (»Bergene is the winner, baby») »Bergene er ikke størst. Derfor prøver vi å lage den beste sjokoladen.» - lansert et nytt produkt. På produktets omslag står det sjølsagt ingenting om hvilke forhold sjokoladen blir produsert under, om f.eks. samlebandsjentene synes det er »dobbel så godt» å produsere denne som de andre. GO'BIT er navnet...

ET kapitalistisk produkt bør ikke dømmes på emballasjen. Denne (sjølsagte, men ofte glemte) maximen gjelder like mye for LP-platereproduksjonen som sjokoladeproduksjonen. Begge er styrt av psykologer som har solgt sin innsikt til skuespillet, som en hvilken som helst annen vare på markedet. »Skuespillet er kapitalen som har nådd den grad av akkumulasjon at den er blitt et bilde», sier Debord. Bildet av GO'BIT er friske naturjordbær (rett fra åkeren!) tilsatt kunstig farve, samt

et herlig tverrsnitt av superproduktet sjøl på omslaget. Foruten jordbærmarmelade og råmarsipan (herlig sådan) inneholder Go'bit også mystiske ingredienser som invertase og lecithin - hva veit vi egentlig om det vi daglig fortærer? Baksida av omslaget sier ingenting bortsett fra innholdsfortegnelsen, og er ellers uskyldshvit...

Etter å ha spilt på alle tenkelige og utenkelige tabuer og fetisjer, går man nå rett på sak og appellerer til PRIMÆRBEHOVENE og det NATURLIGE. Men når emballasjen og dopet er avslørt, hva så med sjølve produktets bruksverdi - »the proof of the pudding is in the eating»? Hvis du kjøper en Go'bit og analyserer den som VARE, vil du sikkert oppdage at den »friske» smaken dekker over noe forbanna kliss. Husk: Disse ordene kommer fra en sjokoladenarkoman...

I neste nummer vil vi bringe en artikkel som viser at sjokoladeproduksjonen er vanedannende, dvs. et narkotikum.

PS: Er du misfornøyd med kvaliteten, skriv til Bergene, og du får refundert kjøpesummen i sjekkform. Tenk om alle Go'bitkonsumenter gjorde det...

Gateavisa oppfordrer herved alle sine lesere til å kjøpe sjokoladen og deretter få beløpet refundert!!!

Go'bit, Bergene A/S. Oslo 1976.
Pris: kr.2,-

Dette er ei liste over jazz- og visefestivaler som går av stabelen omkring i Norge i månedene juni-juli-august. Lista er kanskje ikke helt komplett, men kan sikkert være nyttig å ha dersom du skal rundt i landet i løpet av sommeren.

- 22. juni. Folkemusikkfestival på Vinderen, Oslo. (Bak Jeppes kro.)
- 23.-27. juni. Kongsberg jazzfestival.
- 27. juni. Horten vise- og jazzfestival.
- 10.-11. juli. Trøiltampen, Hamarøy.
- 10.-14. juli. Arendalsfestivalen.
- 17.-18. juli. Draugen, Senjahopen.
- 28.-30. juli. Nordivalen, Sund Folkehøyskole. Trøndersk viseforum.
- 2.-8. august. Jazzfestival i Molde.
- 2.-8. august. Peer Gynt-stevne, Vinstra.
- 13.-15. august. Visefestival og årsmøte i Norsk Viseforum, Stord.

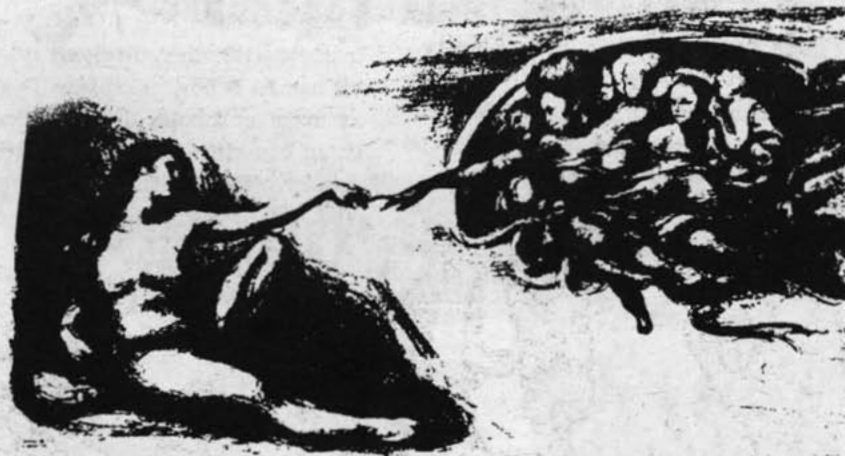
Forøvrig stod det en oversikt over alle slags festivaler utenlands - i Dagbladet den 5/6.

KVINNELEIR

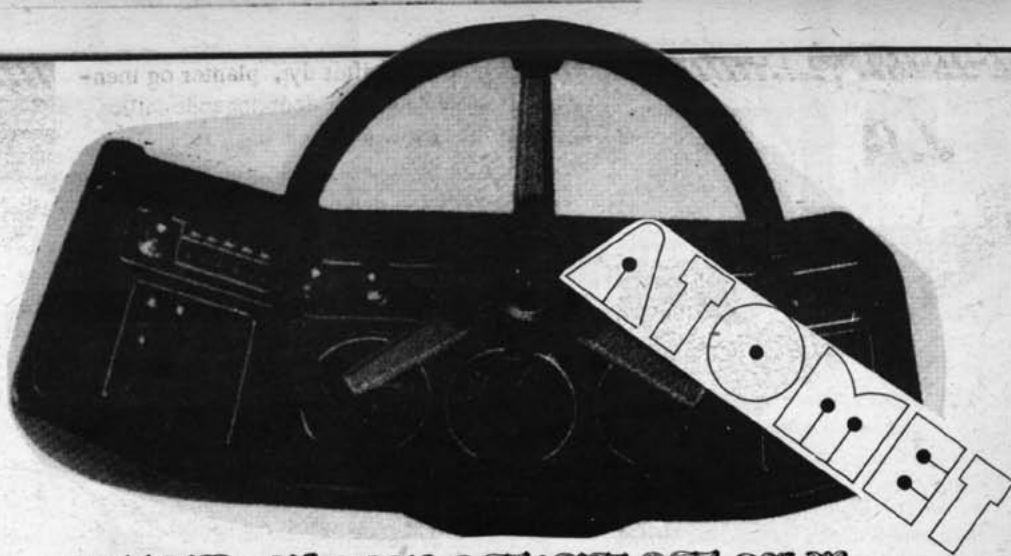
I DANMARK PÅ ØYA FEMØ.
DET KOMMER KVINNER FRA HELE SKANDINAVIA, KANSJKE OGSÅ FRA ANDRE LAND.
LEIREN HAR I LØPET AV ÅRENE FØRT TIL STØRRE BREDDE I KVINNE BEVEGELSEN OG DEN INTERNASJONALE SØSTER-SOLIDARITETEN.
I år er sjette året det arrangeres kvinneleir på Femø.
Den kommer til å vare fra 12. juni

til 14. august, og er delt opp i emne- uker. Det er et hovedtema for hver uke, + løpende introduksjon til Rødstrømpebevegelsen og informasjon om andre ting av mer praktisk art.

En fin og utfyllende brosjyre om leiren finnes på Kvinnehuset.
ADRESSEN: Kvinnehuset, Rådhusgt. 2
Oslo 1
Telf: (02) 412864.

AND GOD CREATED WOMAN IN HER OWN IMAGE

By. Gatekryss. En gang mellom halv fire og halv fem. Rushtid. Du står ved krysset. Grønt lys. Skal rekke bussen. Du småspringer over gata. Omtrent midtveis skifter det og blir rødt. I 1/3 sekund oppdager du deg sjøl. Stående rådvill, nesten panisk, i midten av et gatekryss ca. fem meter fra nærmeste fortau. På høyre side har de rust opp motorene. Rasende, knurrende, med glupske kjeffer av krom og nikkel, stinkende av kull - os ser du siste års modeller av Volkswagen, Opel Rekord og Mazda krafse i startgropa ved den hvite streken som skiller deg og fotgjengerfeltet fra de sultne lakkerte kjøterne.

Du er et ynkelig forsvarsløst kjøttbein midt i bilismens hundekennel. Svulmende av stram potens kommer rovdyrtennene imot deg idet motorbrølet stiger til en unison skjebnesymfoni. Hundre oktan, Super-Shell, BP, Mobil Oil, Gulf, General Motors, Texaco gnir seg i hendene.

OG FRILHETEN

ratt, hver sin gasspedal, hver sin en-somhet i hver sin sprøytelakkerte polstrede celle på fire hjul og sender giftige blikk til sidebilen hvis innehaver har vært litt raskere ute med gasspedalen og førstegiret enn han sjøl.

Det er gult lys og ereksjonen vokser. Girstanga buler under buksmekken. Bilen er framfor alt annet symbolet på kapitalismens sagnomsuste Frihet. "Vi glæder oss over bilen på grunn av den frihet og uavhengighet den gir oss. Uavhengighet av rutetider, av til stadighet å reise samme strekningen med samme transportmiddel i selskap med talløse andre. Bilen gir anledning til avveksling, til å oppsøke steder man helst vil besøke - og til å forlate dem dersom de skuffer."

(Det Beste's bilbok, kap. "En nasjon på hjul.")

veie denne maktesløsheten. Følgelig blir den dyrket som en gud. Han pusser og gnir, en skrape i lakken er den reneste tragedie. Bilen, kona og ungene. Mannen og hans pipe. Mennesket og hans hustru. Mannen og hans bil. Bilen har som alle andre produkter av kapitalismen en fetisj-karakter - det vil si, man tillegger den egenskaper og muligheter som den egentlig ikke har. Biltyper som markedsføres med sex-bomber på panseret og presenteres som "bilen med de smekre, elegante kurver" skaper bilens seksuelle myte.

Det tyvende århundres menneske kjøper seksualitet og vellykka orgasmer i nærmeste bilforretning. ALLE STJERNEKNULLERE KJØPER SELVSAGT VOLVO AMAZON. Si: FRILHET - og kapitalen sier: Mazda 616, Mercedes 230, Ford 1600, Volkswagen 411 E Variant, Opel Kadett, Ford Capri, Renault 7, Opel Kaptein, BMW, Volvo R18, Datsun 1800, Volvo 124 SL, Audi 100 LS, Peugeot 404, Ford Taunus L, Volvo Grand de Luxe, Volkswagen 1300, CIA, Mercedes 220 S, Ford Cortina 1300 de Luxe, B 52, Chrysler 160, Lancia Flavia 18, Opel Kadett, FBI, Opel Record 1700, Coca Cola, 666, Toyota Corona Marc 2, Pave Paul VI, Ford Consul L, Triumph Herald 1200, James Bond, Ford Escort, Renault 1300, Taunus 15 M, Jaguar, Citroën, Bingo.

"Oh Lord, won't you buy me a Mercedes Benz?" (Janis Joplin.)

"Det må være noe riktig i det vi gjør, siden så mange kjøper våre produkter." (Henry Ford II.)

Tilbake til atomreaktoren..... Det er spill overalt!

Bilismen reflekterer det privatkapitalistiske "frie" næringsliv - den er den utkrystalliserte konkurransementalitet. Den som har den nyeste, raskeste bilen, er høyest oppe på rangstigen. All den fortrenge aggresjon som det fremmedgjorte menneske nødvendigvis må ha i seg, som følge av den massive undertrykkelsen han til enhver tid er utsatt for, har han som bilfører en sjanse til å få ut i passende porsjoner. Bilen er således noe som den moderne kapitalismen ikke kan klare seg uten, fordi det er absolutt nødvendig for den utbyttede klassen å kanalisere sin aggresjon, sitt maktbegjær og sitt behov for å konkurrere for å kunne utholde sin situasjon som undertrykt. I tillegg er sjølsagt kapitalen avhengig av bilen som transportmiddel for sine produkter, sin eiendom - enten det nå er produkter eller lønsslaver av kjøtt og blod. Dessuten er bilen så uhyre lønnsom fordi den krever så uhyre store mengder av energi og på grunn av alle serviceyrkene som knytter seg til bilismen som kult - som religion. Midt ute i asfaltjungelens kromforniklede, lakker-te helvete står det tyvende århundres

menneske og spør seg sjøl hvor det er. Hvem det er. Hva det er. Fotgjengerens situasjon i denne jurgelen er igjen et speilbilde av produksjonsforholdene.

Fremmed overfor bilismens mekaniske mareritt som han er fremmed overfor styringsprosessen, arbeidet, og seg sjøl. Mennesket i bilen er et speil på menneskets psykiske struktur. Kapitalismens menneske er omgitt av et skall av konvensjoner, normer, fordommer og karakterpanse, skapt av

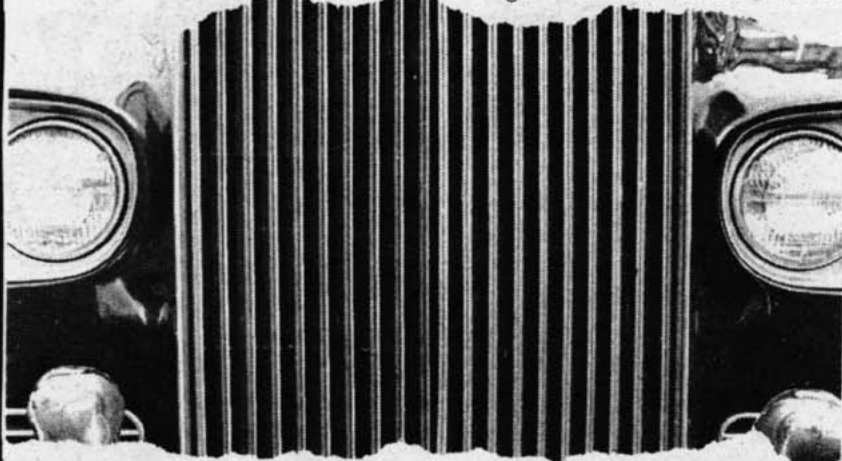

kapitalismens behov for tilpassede, lydige, jeg-løse roboter som ikke stiller spørsmål, som fornekter seg sjøl og som kanalisere sin aggresjon der kapitalen kan tjene på det. Det er derfor avskåret fra enhver form for ekte, direkte kommunikasjon med omverdenen. Bilismen er et så godt som nøyaktig bilde på det atomiserte menneske - den samme strømlinje-

Det 20. århundres schizoide menneske står i gatekrysset. Under panseret brøler motorene at staten og det frie næringslivet is still going strong. ....

Klokka er nøyaktig 16.25. Det hele er som å se inn i en kjernereaktor. Det tyvende århundres menneske skal

Etter å ha slavet åtte timer i fabrikkhallenes og samlebåndenes autoritære helvete kan alle små grå menn med triste sosialdemokratiske øyne gå ut i bilene sine. Og med ett er rollene forandret. Nå er HAN herre - nå er det hans tur til å trekke i trådene og gi ordre. Som ethvert menneske i et-

hjem fra jobben. Endeløse rekker av biler. Hver MANN sin bil. Kommunikasjonen i 1976, seinkapitalismen, Norge, er redusert til en bilkø. Her sitter de, ved hvert sitt

hvert kapitalistisk autoritært system vil han ha behov for en viss illusjon av makt for å holde ut den maktesløsheten han alltid føler i andre livssituasjoner. Bilen er som skapt for å opp-

Et av bilismens betong-ekskrementer: The General Motors Building!

mark, forgifter dyr, planter og mennesker med sin dødbringende kullos, bly, svoveldioksyd, og gasser. For hver liter bensin som forbrennes avgis det to hundre liter kulldioksyd. Det totale utslipp i verden anslås til 200 millioner tonn. Årlig. Sverige, som det vel er nærmest å sammenligne Norge med, slipper ut 1 million tonn i året. "Kullosen er en luktfri, fargeløs og uhyre giftig gass. Ved innånding bindes kullosen til blodets røde fargestoff, hemoglobinene, som derved mister evnen til å oppta surstoff. Etter ei viss tid til kullosforgiftning opptrer. De første symptomene på akutt kullosforgiftning er hodepine, og svimmelhet, som inntreffer ved et COHb-innhold i blodet på omlag 10 prosent. Ved lengre tids opphold i sterkt trafikkerte bydeler vil økningen av kullosdyndinnholdet i blodet føre til alvorlige belastninger på hjernen og hjertet. Sjøl relativt lave kulloskonsentrasjoner har innvirkning på syn og reflekser. Målinger av lufta inni biler har vist kulloskonsentrasjon på opptil 120 ppm." Sitat: "Trafikkkrigen" av Jon Carlsen og Hans Magnus Ystgaard. (ppm er måleenheten på kulloskonsentrasjonen. Den yrkeshygieniske grensa er i Norge satt til 60 ppm.)

I tillegg veit vi at bilens dødsfarga grå eksos ødelegger jordas osonlag, som beskytter planeten mot solas radioaktive stråler. Når osonlaget er tilstrekkelig ødelagt, vil alle gå i konstant fare for å få hudkreft. Allerede sist påske kjørte de store avisene ut

formede, blankpolerte, plastikkfalske fasaden. TRAFIKKEN ER ORGANISERING AV ALLES ISOLASJON.

Som Kinks sier: "Everybody's in showbiz." Pink Floyd: "Two lost souls swimming in a fish bowl, year after year."

Bilismen er atomreaktoren der bilen er atomet, skallet rundt mennesket, hvis indre er en fortrent kjerne av kjernefamiliens følelsesmessige blokkader og fortrenninger - den alltid underliggende, ulmende aggresjon som egentlig er et desperat skrik etter kontakt. I kapitalismen skuespill er vi alle aktører. HVER BY ER HIROSHIMA. Bilen og den borgerlige individualismen. Alles kamp mot alle. Men bilismens mikropolitikk i form av denne psykiske forurensning er også uløselig bundet til dens makropolitikk - den vanvittige forurensning av det ytre miljø og den reinte fysiske fare den gjennomsyrer jorda med.

I 1971 ble ca. 600 mennesker drept i trafikkuylukker i Norge, og over 5000 alvorlig skadet. 3/4 av dem var under 24 år. I fjor kolliderte hver femte bil i Norge. I år vil, ifølge Veidirektoratets statistikk, mer enn 200 000 mennesker bli innblanda i en kollisjon.

Om du tilfeldigvis var en Mars-beboer på jomfrutur til Jorda, ville du sannsynligvis tro at bilen var den egentlige jordboer - men hvem er alle disse parasittene som sitter inni dem?

Bilen er i ferd med å overta det hele. Den er systemet som styrer seg sjøl - selvfølgelig med god hjelp fra de virkelige parasittene - byråkratene og bedriftsherrene: Den hellige treenighet: Staten, religionen og Det Frie Næringsliv.

The show must go on! Privatbilismen ruller videre. Etter seg inn i miljøet, sprenger seg gjennom fjellet, raserer boligstrøk, tærer ut dyrka

advarslar mot å utsette seg for for mye sol på fjellet.

En tid tilbake ble det i en avis offentliggjort en gallup der folk fikk spørsmål om hvordan de opplevde bilismens støypoblemer. Flertallet svarte at de ikke syntes at støyen var særlig sjenerende, de var blitt så vant til den. Samtidig veit vi at støynivåer over 85 decibel medfører hørselsskader og at alle nivåer høyere enn 65 decibel er skadelige både for nervesystem og ører om vi utsettes for det over lengre tid. Gjennomsnittsnivået i en større by er mellom 75 og 95 decibel.

Det er jævlig vanskelig å si hvor stor bilismens innflytelse er på vår mentale og fysiske helse - nettopp fordi det hele er et samspill av forskjellige nedbrytende faktorer. Sjukdommer som stress, nervøsitet, magesår og lignende - lar seg vanskelig spore ensidig tilbake til bilismen; vi kan heller si at det kapitalistiske samfunnet består av så mange nedbrytende og menneskeødeleggende elementer, hvorav bilismen bare er én del. Mennesket vil alltid være utsatt for summen av miljøets livsfjendtlige deler. Dette gjør det meningsløst å si at det er én bestemt del av miljøet som har skylda for

bilismens og kapitalens dødelige asfalt-ekstremer snyder oss for de siste restene av jorda som levende planet.

Vi må okkupere sollyset, ta tilbake det reine drikkevannet - vi må skape frigjorte soner og spre oss som ringer i vannet - elske hverandre på millioner av nye måter - og hvis du syns dette er naivt og romantisk, så har du rett! Vi må være uhyre naive og romantiske og uhyre utpekulerte og analyserende på samme tid. Bilismen er bare et eksempel på hvor komplisert kapitalismens vanvittige logikk er. I et kapitalistisk samfunn er alle følelser "naive", men uten å bevare vår egen menneskelighet er våre framtidssjener dødsmøte.

ØVELSE:

Stå opp cirka klokka 5 en sommermørke og gå en lang tur i skogen, Barbeint. Finn den grønneste og frodigste enga du kan og gå sakte og svært oppmerksomt ut i den. Rett oppmerksomheten mot impulsene dette gir deg. Gå deretter til det mest trafikkerte gatekryset du kan finne. Prøv å krysse det ganske sakte mens trafikken er størst. Hvis du i det hele tatt får tid til å reagere, så prøv å lytte til de inntrykkene denne situasjonen gir deg.

faenskapen. Å angripe og motarbeide bilismen isolert fra kampen mot hele kapitalismens sjølmordsmaskin vil være temmelig nytteløst, fordi kapitalismen gjennomsyrer alle deler av tilværelsen. Vårt opprør mot den må være total. Ikke en millimeter må vi la være å analysere, kritisere og ødelegge. Den kapitalistiske teknologi, og dermed også privatbilen, er blitt vår eneherster. Mennesket er bare et middel til å trykke autoritetenes makt.

Vi må gjenerobre oss sjøl.

Vi må gjenerobre blomsterenga for

Hvis du i det hele tatt overlever dette, kan du - etter sykehusoppholdet - kjenne etter hvilke ord du liker best: Privatbilisme eller blomsterenger. Så kan du prøve å diskutere med deg sjøl om politikk i det hele tatt angår deg.

viggo:

GÅ BARBEINT I GRASET!

TIL HELVE TE MED PRIVATBILISMEN!

TESER OM VENSTRESIDA IMPOTENS

Hva er galt med den norske venstresida? Er det ikke på tide at nye koster overtar? Er det ikke betegnende at ordet "venstre" kommer fra det franske parlamentet på 1800-tallet, som henvisning til de BORGERLIGE franske radikalerne plassering i salen - ? Må revolusjonen være kjedelig? Hvorfor greier ennå AKP å fange opp de fleste kamper og "kamper" i dagens Norge? Er SV jevn godt med DNA? Har trotskister horn og hale? Finnes det et liv etter fødselen?

Sorry, men vi serverer ikke fasitsvar på disse spørsmålene. Derimot har vi lagd ei SKISSE til en helhetlig kritikk av den norske venstresida. Emnet er omfattende, og sykdommene lar seg ikke kurere av 3 avissider. Men debatten om nødvendigheten av en LEVENDE revolusjonær bevegelse må komme i gang!

1 1. mai glei rolig forbi oss også i år, uten de ventede gatekampene mellom AKP og "hovedfienden" Norsk Front. Den eneste forandringa var at de anti-autoritære revolusjonære glimret med sitt fravær. (Bortsett fra avis-salg og frustrerte rop fra sidelinja.) M. a. o: Kun en parade av rettferdige krav samla under en maoistisk paraply. Dette småborgerlige skuespillet kjenner vi alt for godt fra før: SV-ledelsen er sosialdemokrater, og partiklikken AKP dominerer fremdeles de sekteriske anti-imperialistiske frontene sine. "Sossene" knyttet sine slips og gikk i tog uten at alt for mange fikk hjerfet i halsen av det, og bak en koreografisk utstudert rød-hvit-blå flaggvifte kom AKP-kadrene. Men dessverre - ikke bare AKP'ere; tusenvis av andre kommunister (?) blei dratt med. Vi observerte til og med frihetlige sosialister i toget, riktignok uten den store gløden. Og her er vi ved kjerna: Hvordan kan Mao-dogmatikene fremdeles dominere venstresida i Norge?

2 "Kommunistene" i AKP/NKS/Rød Ungdom kaller seg sjøl proletariske internasjonister. Samtidig serverer de en klasseanalyse som betrakter hele "folket" som en "revolusjonær kraft". Propagandaen dreier i stadig større grad i retning av appeller til nasjonale fordommer generelt og småborgerklassen spesielt. Denne "enhetsfronttaktikken" - signert av Komintern-pampen Dimitrov tidlig i tredveåra - anser partiet som en nødvendig hjeme i kampen for krav som går på tvers av monopolkapitalens ønsker, og for å forene arbeidere og småborgerskapet i kampen mot fascismen. Men denne taktikken forkludrer de motstridende klasseinteressene i fronten, og har vært en effektiv bremse for revolusjonære reisinger.

3 Et hovedmoment i AKP's strategi er å kontrollere og manipulere alt fra kvinnerøysla (dvs.: Kvinnefronten, i stadig større grad et AKP-instrument og et fremmedlegeme i kvinnekampen. I det interne NKS-bladet "4. mai 1975" heter det at KF's medlemmer skal bruke abortkampen primært for å styrke Kvinnefronten.) til mållagene.

Dominansen har latt seg realisere gjennom SUF (ml)'s breie ungdomsappell og overflatisk betrakta faste ideo-

logi, født i ei tid med kaotiske ungdomsopprør.

4 Gjennom beinhard partidisiplin og en taktisk dyktighet som har ødelagt ethvert samarbeid mellom venstregruppene og enhver opposisjon innafor frontene, har AKP greid å sparke beina under all fruktbar dialektikk mellom uttalte revolusjonære grupper. Det udogmatiske "venstre" befinner seg ennå på pubertetsstadiet, og har ikke klart å stable en skikkelig strategi eller organisasjonsmodell på beina. Derfor kan AKP ennå herje fritt blant dårlig og/eller ensidig skolerte radikaler.

5 SUF var et resultat av Vietnam-krigen og det verdensomspennende ungdomsopprøret retta mot puritanisme, foreldreautoritet, vareskuespillets verste utslag og alt synbart undertrykkende. Men kritikken av kapitalismen kom sjelden over dogme-stadiet. SUF hadde verken innsikt eller dristighet til å innrømme at Vestens arbeiderklasse stort sett var overflatisk fornøyd med smulene fra mer-profiten gjennom utbyttinga av den tredje verden, og forstod således ikke det beste i Lenins imperialismeteori - de så bare lønnens ene dimensjon: "Arbeiderklassen er utbyttet. Økt arbeidspress gjennom tidsstudier og stadig mer overtid skader arbeideren på kropp og sjel. Konsentrasjonen av alt liv i byene skaper kjempeprofitter for kapitalen, men ruinerer småbrukere, skaper arbeidsløshet på landsbygda og bolig-nød i byene." ("Ungsosialisten" 9/68.) Men mangelen på klar analyse av kapitalens eksistensvilkår og avstandtaken fra nasjonalisme i alle former førte til at SUF i samme leder presenterte seg som en patriotisk organisasjon, for norsk sjølråderett, side om side med arbeiderfetsjismen. Forvirringa var fullkommen.

6 På tross av gjentatte proletariseringskampanjer ble det i en lang tid tynt med arbeidere i m-l-ernes rekker (med armlengdes avstand!). Gjennom iherdig støttearbeid og brilliant taktisk ledelse av diverse lønnskampstreiker, fikk SUF/MLG stor innflytelse i en del fagforeninger utafor "kjerneproletariatet", fra sporveien til teaterteknikerne etc. I dag har situasjo-

nen endra seg litt, særlig etter at Pål Steigans linje vant makta i sentralkomiteen høsten 1975. Mangelen på støtte fra f. eks. klubben ved Asea - Per Kure, der den høyt bevisstgjorte kamerat Pål jobber, blir blant annet ansett som et bevis på Lenins beryktede tese om at arbeiderklassen bare har fagforeningsbevissthet. ("Hva må gjøres?", 1902.)

7 Veien fra leninistisk teori til stalinistisk praksis er ikke lang, og forfallet skjedde i takt med utviklinga av "den demokratiske sentralismen", som går ut på at pampene foreslår - fotsol-datene får kikke i papirene og foreslå de verste perversitetene strøket - partiet vedtar. I 1973 sto AKP(ml) fram som et velsmurt partidiktatur, og erklærte seg, stikk i strid med all sans for kart og kompass, som "arbeiderklassens revolusjonære fortropp". 0,4% var uttellinga ved stortingsvalget - en valgdeltakelse som noen år tidligere var hel-ligbrøde. Arbeiderne ble tilbudt ei vassen suppe kokt på småborgerlig puritanisme, nasjonalisme og stålverkestetikk. Alt snakk om "proletariatets fortropp" er akademisk arroganse og manglende forståelse for proletariatets internalisering (1) av kapitalens horisont.

8 AKP ser med grunnlag i Lenin, og Mao Proletariatet som objekt for partiets ideologi, mens Karl Marx som ikke hadde noen partiteori, i skriftet "Filosofiens elendighet" klart skiller mellom proletariatet som objekt for kapitalen og subjekt i seg-sjøl, en historisk kraft som gjennom en revolusjonær prosess ville oppheve seg sjøl, alle andre klasser og undertrykkingas historie.

Karl Korsch (2) definerer teori som "det generelle uttrykket for historias virkelige bevegelse". Ideologi er derimot "tanker systematisert i et på forhånd bestemt mønster, som ikke lenger uttrykker en levende realitet" (Marxism artikkelen å gå grundig inn på KKP's

and Philosophy). Vi synes sitatet sier mye om AKP's sjukdom. Et av sær-trekkene ved europeiske maoistpartier er det instrumentelle teori-begrepet: Teorien blir framstilt som et våpen i kampen, og som sådan er den tilstrekkelig, hvis den har flom-met ut av Lenins, Stalins eller Maos analapning. Ved å framstille teorien som noe fullstendig ikke-materielt, noe "Røde Fane"s redaktør Knut Johansen gjør, når han beklager at det ikke har lyktes å gjøre RF til et redskap for vanlige folk, overser man det faktum at arbeiderklassen i det monopolistiske skuespillsamfunnet ikke har noen ferdigsydd, medfødt marxistisk bevissthet, men bare en bevissthet som proletarer innafor kapitalismen som de kan arbeide utifra.

9 "Klassestandpunktet" blir hos AKP en fetisj (3). "Det særegne ved AKP's klassestandpunkt er at det oppfattes som et moralsk og personlig valg. Man kan i total eksistensiell frihet "velge" om man vil tjene monopolkapitalen eller 'folket.'" (Vardøger 6/74.)

Dermed overser AKP-teologene at revolusjonsprosessen ikke bare er voluntaristiske og moralsk, men også innebærer overskridelsen av borgerlig ideologi som er en subjektiv del av tenkninga til proletære individer.

10 Teorien om "hovedmotsigelsen" (mellom monopolkapitalen og "verdens folk") bygger på tesen om at dialektikkens grunnlov er "ett deler seg i to". Det betyr at enhver sak har to sider. (SUFml's grunnsirkel høsten 1971, side 9.) Videre i grunnsirkelen heter det at den gode sida innebærer salg av Klassekampen og annen aktivisme, men vi har også ei dårlig (borgerlig) side som tjener borgerkapet. Hvilken forflatning av dialektikken! Den passer imidlertid som hånd i hanske for AKP's sjølproletariserte misjonærer: På den onde sida står Melander, venstreopportunistene, Leveraas, SV (det er en viss uenighet i sentralkomiteen om hvor onde SVerne er, offisielt er de ikke lenger sosialfascister).

11 AKP snakker også (korrekt nok) om en grunnleggende mot-sigelse mellom kapital og arbeid, som trekkes fram fra kistebunnen når Kinas utenrikspolitikk en sjelden gang tar stilling for arbeideropprør. Men denne utenrikspolitikken avspeiler stort sett Kinas stormaktsinteresser. Det vil føre utafor ramma for denne artikkelen å gå grundig inn på KKP's

MARXISMEN - LENINISMEN 57 VARIATIONER

... Alle uegnede til menneskelig fortæring

TESER OM VENSTRESIDAS IMPOTENS

"proletariske internasjonalisme", men hovedpiinsippene, vedtatt av KKP i 1954, er iallfall: Gjensidig respekt for territoriell integritet, non-aggresjon og lignende. Den kinesiske varianten av "sosialisme i ett land" skal trykke folkerepublikkens handelsforbindelser, og dermed blir den internasjonale klassekampen nedprioritert. Kina streber mot en supermaktstilling på linje med USA og erkeskurken Russland, og for å nå målet er landet avhengig av de kapitalistiske slusene Macao og Hong Kong. Peking-byråkratene har av opportunistiske grunner sviktet arbeideropprør med massebasis, for eksempel på Ceylon (71), i Sudan (71), i Øst-Bengalen (71 og utover), i dagens Chile og Angola (75). Med grunnlag i Lenins imperialisme-teori (ja, her dukker den opp igjen!) er den nasjonalistiske 3. verden-ideologiens tåketeppe lagt over klassekampens realiteter, og i samme ånd er det at AKP viker unna en skikkelig analyse av de nasjonalborgerlige herskerklassene som gror opp i bl. a. Cambodia og Vietnam.

12 AKP's linje gjenspeiler Mao-nasjonalismen til fulle. Ennå har ikke AKP kommet så langt som PCR(ml) i Frankrike, som i et brev til den danske regjeringa ytret bekymring over at landets kontingent til NATO-forsvaret mot den stygge ulven Sovjet, ikke var stor nok - eller det tyske KPD/ML som nylig har servert verdifulle bidrag til myten om det tyske folks storhet (se GA 1/76 og Ekstremisten nr. 1). Men flaggborgen i FFF-toget taler sitt klare språk: Sjøl om AKP markedsfører seierrike kamper på norske arbeidsplasser, og i fraværet av et skikkelig arbeiderklasse-subjekt kan spille en progressiv rolle ved å holde liv i streikestøttearbeid og lignende, så har Kina-dyrkinga lagt en klam hånd over revolusjonær tenkning. I stedet har vi en gjeng med halvakademikere som ofrer hele sin revolusjonære skaperkraft på offerviljens

alter, og kanalisere evt. kreativitet gjennom å traske med halvhjertede fjes og rope stadig mer innstuderte slagord i demonstrasjoner som ikke skiller seg særlig fra borgerlige søndagspromenader. Hvis vi sammenligner SUR(ml) med pinsebevegelsen, så har sannelig AKP(ml) sterke likhetspunkter med statskjerka!

13 AKP's sidrompa stalinisme har pådratt seg velfundert kritikk fra venstre: KUL/KA, Ebbing-fløya i SV, trotskistene og det frihetlige FA-FS, grupper som står svært langt fra hverandre strategisk, sjøl om ex-ml-eren Wille Jansberg i GA 1/76 synes å se liten forskjell, noe vi kommer tilbake til.

Likevel skjer det at mange tidligere anarkister og SVU'ere melder seg inn i Rød Ungdom i skuffelse over tingenes tilstand, gjerne med begrunnelsen: Vel, Stalin hadde mange dårlige sider, men AKP jobber jo tross alt mest og sånn... Hva kan årsakene være?

14 SV's "parlamentariske fløy" skal vi i denne sammenhengen feie raskt over. Diagnosen er klar: Partiets ledelse har i stadig større grad blitt inkorporert i det parlamentariske spillet, og etter hvert har partiet mista det "grasrot-image" som preget Sosialistisk Valgforbund i tida rundt EEC-kampen. Det grunnleggende gale med SV-reformistene (gamle SF-ere, fagforsteningsbyråkrater av typen Fiskerud og størstedelen av grasrota utover landet) er at de ikke har greid å skille seg tilstrekkelig kvalitativt fra DNA, et tydelig symptom på dette er samarbeidet i Oslo og mange andre steder 1. mai.

I dette spillet vil de som presser på for å gi det sprikende partiet et marxistisk idéinnhold, nødvendigvis være et halvhjertet haleheng. Så snart ideologene får tillitsverv, blir de ensidige parlamentarikere. Finn Gustavsen greide balansegangen relativt bra, før revolusjon i Norge i det hele tatt ble antydnet. Berge Furre og andre ledere med bakgrunn både i akademikermiljøet og "norsk bondevirkelighet" framstår enda klarere som reformister (jfr. Fures uttalelse om Linjegods og ville streiker). SV's krise blei anskueliggjort ved det skjebnesvangre kommunevalget i 1975: Den "naturlige" gras-

rotalliansen fra EEC-kampen er en saga blott. For det første har krisa i kapitalismen tvunget såvel småbønder som andre deler av småborgerskapet til å ta et klarere klassestandpunkt, og derfor er de reaksjonære borgerpartiene SP og KrF igjen kommet til heder og verdighet hos de som i '73 stemte SV på et anti-monopolistisk, tildels økologisk grunnlag. For det andre greide ikke SV å "fange opp" de misfornøyde arbeiderne som vandra fra DNA til SV ved 1973-valget, ganske enkelt fordi Arbeiderpartiet i all sin elendighet tross alt framstår som et trygt og stabilt parti i den jevne arbeiders øyne; et parti som kan nøytralisere kapitalens mest barbariske virkemidler - og fordi SV's mangel på samlet konstruktiv nytenkning ikke virker særlig fristende. Da heller kvalitetsstemplet valgflesk.

15 Et lite sideblikk til SV's framtredelesform som for unge, spesielt middelklasseungdom, er et avgjørende moment. I sin spede ungdom og fram til ml-avskallinga hadde SF's kulturradikale grasrot opptatt en del av det høyt besungne ungdomsopprøret. Stikkord: Forsøksgym, et sted å være. Denne tendensen ble sjelden tilstrekkelig oppmuntra av de tilårskomne partiaktivistene, og den intellektuelle spontanismen greide heller ikke å demme opp for Slottspark-miljøet eller "Poster-imperialismen". Anarkistene stakk i stedet av med den beste kakebiten.

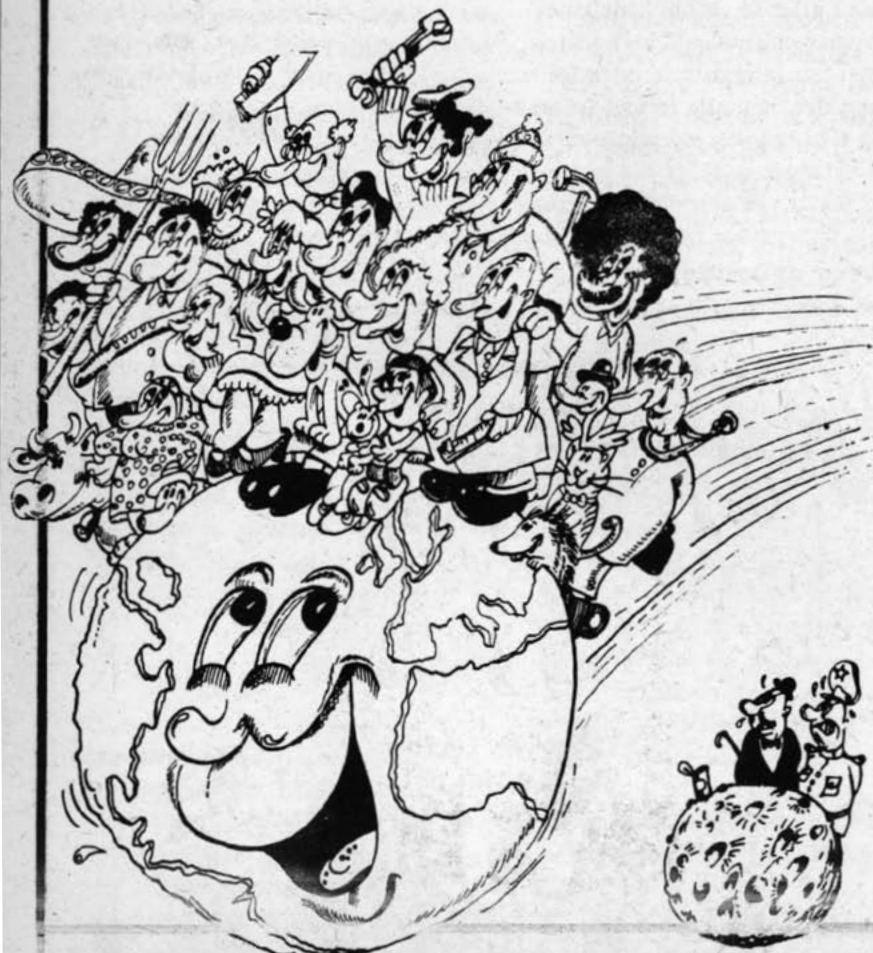
16 I dag er de unge SV-aktivistene stort sett ensidige politicus'er, uansett om de holder til på Nyland eller Blindern. De færreste har motforestillinger overfor stortingspartiet SV. Men passiviteten er påtakelig: Å selge den temmelig profiløse Ny Tid frister like lite som å følge den amputasjonsdømte stortingsgruppas arbeid med underparagrafer til klassestatens lovverk. Hverdagslivets politikk har slett ikke gjennomsyra hele SV, på tross av fenomenet Brød & Roser og et vell av Pax-bøker om atskilte deler av dette emnet. Samtidig har EF-tidas breie allianser ført med seg sterke drag av bygdepuritanisme og en enda farligere ny-puritanisme, som sofistiskerte SV'ere skjeller AKP'ere ut for: Redselen for å konsentrere seg for mye om "overbygningsspørsmål" som seksualitet, mannsfrigjøring, hedenskap og motkultur, emner som kunne skremme vekk "vanlige folk". For all del, ikke rød-vins-(hasj) og oste-miljøet igjen! Denne tendensen, representert av kretsen rundt Ny Tids redaktør Audgunn Olte-dal, har tatt livet av mange myter om SV. Første mai arm i arm med kapitalens støttespillere frister ikke til utgydelser av de store slagordene. Da frister tross alt AKP's søndags-militaristiske variant flere av de impotente. Og SV's sjukdom er promillegruppa NKP's sjukdom.

17 Men SV har en venstrefløy som fortjener oppmerksomhet. Denne venstrefløya har diagnostisert venstre-impotensen ved et hederlig oppgjør med stalinismen og Kinas utenrikspolitikk, samt konkrete alternativer til AKP's frontpolitikk. Tidsskriftet "Kontrast" har utvilsomt vært det åpneste forum for teoretisk debatt på venstresida, på tross av klar partitilknytning. Vi siterer fra nr. 5-6/73: "Stortingsvalget blei en seier for venstresida. Samlingen i SV førte videre den beve-

gelsen som EF-striden skapte, og utløste en ny bevegelse blant arbeider, småbønder og fiskere." Redaksjonen tar avstand fra at SV skal begi seg inn på en halehengs-linje overfor DNA, men har såpass mye tro på "revolusjonære reformer" at de har illusjoner om å presse regjeringspartiet DNA til venstre. Kontrast-gruppas historiske mulighet til å fravriste sosialdemokratene hegemonien i arbeiderklassen, har som kjent ikke inntruffet. Sjøl om denne teorigruppa har begrenset innflytelse over mange lokale partilag, er det ei kjensgjerning at enkelte, f. eks. Rune Slagstad og Irene Iversen, har skaffet seg viktige tillitsverv i partiets sentralorganer. Kontrastgruppa fungerer likevel stort sett som marxistisk glaur på klassekamp-samarbeidspraksis, men har også en viss verdi når det gjelder teoretisk forståelse av kapitalismens kaos. Men vær på vakt for de folkede har lilletåa på Løvebakken.

18 En annen venstrefløy er det nå KAG i Bergen, egentlig utgått fra ml-bevegelsen. Liksom Kontrast-gruppa står i "Ebbing-klikken" på side-linja av SV-sirkuset og kikker oppgitt på stoda, men deres briller er konsistent pusset med en av de 57 variantene av leninistisk pussemiddel. I dag har også Ebbing og mange av hans meningsfeller ved Universitet-SV klatra opp på "massepartiets" pyramide. Ebbing-fløyas legitimering for å velge SV som operasjonsbase er følgende (SV) er den eneste politiske organisasjon i Norge som i overskuelig framtid kan stå i et gjensidig politisk utviklingsforhold til arbeiderklassen og samtidig føre den framover." "Problemet blir å føre denne utviklingen videre i en revolusjonerende retning". (Hans Ebbing: "Reformismen, SV og marxistenes stilling". Vardøger nr. 6) Imidlertid har KAG på ingen måte greid å omdanne SV fra et løst masseparti ("den reformistiske Maurseth-modellen") til et "lagkraftig" sådant, og i dag er det større muligheter enn noensinne for en femte leninistisk internasjonal. Muligens vil Ebbing-leninistene vandre ut og skape en ny illusjonistisk sekt. En slik gruppe kommer i større grad enn det reformistiske eller stalinistiske venstre til å rette skytsene mot borgerlige strukturer i fagorganisasjonene. Den nevnte alliansens største grupper, Avanguardia Operaia (Italia) og det franske Revolucion, har greid å forene "anti-faglighet" med teorien om det uunværlige partiet. Men disse sofistiskerte leninistene har hittil vist seg ubrukelige når det gjelder å skape forståelse for årsakene til arbeiderklassens borgerliggjøring (som også er framherskende i det rødglødende Italia), ved stadig å måtte ty til Lenins tese om arbeidernes "trade union"-bevissthet for å få sitt eget eksistensielle puslespill til å henge sammen. Disse gruppene største fortjeneste ligger i påvisninga av stalinismens historiske fallitt (se litteraturlista).

19 I Norge finnes to andre leninistiske smågrupper (om vi ser bort fra de obskure "Appellitten" på Otta): KUL/KA og Oktobergruppa/4. Internasjonalen. I motsetning til Wille Jansberg greier vi ikke å innse hvorfor det erke-stalinistiske "Kommunistisk Arbeiderforbund" (utgått fra NKP i '71, bedre kjent som "Hovden-klikken") kan være noe brukbart alternativ til AKP. Uansett hvor "proletariske" de er.. KAs venstrestalinisme inneholder en banal

TESER OM VENSTRESIDAS IMPOTENS

og tøylesløs dyrking av Kominterns 3. periode, teorien om "socialfascisme" (brukt på SV), men også noen få kritiske momenter overfor den store moderbar-men Kina. KAs svenske broderparti KFMLr har nettopp publisert sin hittil mest kritiske vurdering av Kinas uten-rikspolitikk. Men hovedlinjene er klare: Dyrking av den proletære jernarm og Den Stålarde Ståpikk Stalin, dvs: Dyrking av arbeiderens natur innafor kapitalismen. Homofili og avvisning av familien blir utsatt for en enda slettere misforståelse enn det AKP presterer. Det eneste anti-autoritære trekket til KA er anti-fagligheten, men også den er dogmebundet, til Strassburgertesene av 1928, og gjelder sjølsagt bare for dagens vestlige fagforeninger. Den mer sofistikerte universitetsgruppa KUL er etterhvert blitt et påheng til dette forsvinnende lille Ståpikk-forbundet. Gruppa greier ofte å bevise at AKP ikke er leninister eller marxister, men de gjør sjelden noe mer konstruktivt enn å føre korridorkrangler med AKP om den riktige linja i streike-støttearbeidet.

REBUS:

Dette er AKP's politiske linje.

Men hva er så dette?

© Oktobergruppa
AVIK (hi hi hi)
Høyte og venste-
SVAR:

20 "Venstre-SV" har også levert udogmatisk frontpolitikk etter brudd med flere AKP-fronter (Chile-kom/Chileaksjonen, Palestinakom/Palestinafronten). Men i disse frontene sitter det også en bismak av "3. Verden-isme" igjen, og i polemikken med AKP har de ofte blitt pressa til å servere et modifisert forsvar for Russland. Chilaksjonen har aldri gjennomført en skikkelig analyse av hverken Allende-partiene eller det venstrelen-inistiske MIRs halvhjertete innstilling til arbeider- og bondeorganiseringa (Cordones Industriales og Consejos, et arbeidermaktalternativ som blei knust i maktkampen mellom US-monopolene og det statiske venstre.

21 Oktobergruppa, 4. Internasjonals avlegger i pottitt-Norge, er mer interessant, sjøl om gruppa ennå er usinnvare, bokstavelig talt. Gruppas minimale oppslutning må sees på bakgrunn av den nasjonalistiske og klart småborgerlige ramma som norsk venstresida har beveget seg innafor siden EF-kampen. På kontinentet og i Sverige har 4. Int. utkonkurrert eller er i ferd med å utkonkurrere maoistene. I Norge, derimot, kan AKPs servere de villeste løgnene om Trotskij's efterfølgere uten at trotskistenes svar får stor publisitet. Siden gruppas praksis foreløpig innskrenker seg til å selge teori, vil vi rette søkelyset mot noen hovedfeil på det ideologiske området:

A) Teorien om de "degenererte arbeiderstatene." Denne teorien forutsetter at arbeiderklassen har hatt makta i Russland eller andre "sosialistiske stater". Trotskister verden over har mange finurlige forklaringer på hvorfor sosialismen degenererte, men har hittil veket unna en grundig analyse av forholdet parti/arbeiderråd før og etter Lenins "aprilteser" i 1917, da bolsjevikene for første gang anerkjente rådene som massebasis for proletariats (les: partiets) diktatur. Forklaringene på stalinismens ville veier overdekker også de strukturelle forutsetningene for Stalins stigende stjerne.

B) Denne teorien fører i dag til at trotskistene har ei spiltta holdning til byråkratiske regimer. Riktignok tok de klar stilling mot FNLA/UNITA i Angola, men har en tilsvarende ukritisk holdning til "marxistiske" frigjøringshærer uten et klart program for arbeidermakt. Andre viktige punkter i trotte-ideologien, som illusjonen om å gjøre fagforsteningen til en revolusjonær base, får vi komme tilbake til seinere, når gruppa blir verdt å bry seg med. Forøvrig anser vi trotskistene for såpass redelige at de er mulige samarbeidspartnere for oss i konkrete saker.

22 Alle de gruppene vi hittil har vært inne på lider av venstre-sykdommen fremmedgjort aktivisme. Tilogmed "trottene" snakker om å ta "ferie fra politikken". Ei slik innstilling til politisk arbeid i et samfunn med utallige mekanismer for å fange opp delkritikk av kapitalismens totalitet, vil i lengden ente føre til passivisering (hvis kadrene innser fremmedgjøringa men ikke er i stand til å overskride den på organisasjonsplanet), eller byråkratisk forblindelse.

Aktivistideologien har også gjennom-syra venstresidas forhold til arbeiderklassen. I Dagens situasjon, med en arbeiderklasse som bare periodevis rister såpass sterkt på ryggen at åket sitter løst (Frankrike og Italia 68/69), kan de ny-bevisstgjorte ung-stalinistene lett falle for fristelsen og bli misjonærer, de bevisstløses nødvendige hode. Men arbeiderklassen er ikke bevisstløs, derfor vil avantgardepartiene i ekstra opphetete situasjoner kunne komme til å falle mellom to stoler: Sosialdemokratiets konsoliderte ideologi, og en total forkasting av kapitalismens arbeidsmoral på den andre sida, slik vi bl. a. så det ved FIA T-fabrikken i Italia i 69.

23 Den samme schizofrene holdninga til revolusjonær aktivitet har gjennom-syra frihetlige sosialisters seriøse forsøk på organisering. Splittelsen i den frihetlige rørsle (RAF er nå i ferd med å dø vekk, naturlig nok) av dekket bare den manglende dialektikken mellom teori og praksis: dvs: FA/FS hadde aldri tatt noen klare standpunkter til forskjellen mellom diverse anarkistiske eller rådkommunistiske retninger. Fronten mot leninistisk teori/praksis var for-såvidt klar, men aldri nyskapende. Hovedfeilene ved FA/FS var den iboende forvirringa over teoriens nedslagsfelt, den stort sett ensidige rekrutteringa (bare en gang hadde man sjansen til en bedriftscelle, på Spigerverket, den blei rota vekk), og en krampaktig arbeider-fetisjisme som dekket over: mangelen på teoretisk innsikt over hvorfor proletariats lenker syntes så rustfri. Teorier som truet med å rive ned luftspeilinga om den "sjølstendige arbeider" (f. eks. situasjonistiske tanker) blei avfeid uten at flertallet av FA/FS-generalene på Folkeblad-kontoret visste et kvekk om det de forkasta.

I dag har FA/FS-erne forstått at en klar teori er uunværlig. Tida vil vise om en kjerne på 20-25 nyproletariserte kan bli en ikke-autoritær avantgarde ved å lese Marx og hans Efterfølgere to ganger i uka i 1½ år.

24 I dag er det på tide å gå tilbake til Marx, den eneste filosofen som har lagt grunnlaget for en helhetlig forståelse av kapitalismen. Ikke med den hensikt å bevise at Marx var clairvoyant eller så alt om konjunktursvingningenes omstyrtende muligheter, øko-krisa eller feminismen, men for å ta et oppgjør med alle former for småborgerlig illusjonisme, og tesedogmatikk. Nye fortolkninger av Marx har på forskjellige måter vist at sotskapalismens neddopete undertrykte trenger en klar bevissthet om sine individuelle muligheter i et kollektiv, den eneste formen

for praktisk dialektikk som kan overskride splittelsen i menneskets sinn; splittelsen mellom arbeid og fritid, mellom "kultur" og "politikk", mellom væren-for-seg-sjøl og væren-i-seg-sjøl. Noen grupper som tilsvarende FOR OURSELVES: 6) har vi ikke her til lands. Vi som har skrevet denne artikkelen veit at ingen kaster seg på revolusjonstoget uten å ha innsett at den kapitalistiske bilen gjør oss livstrette. Og i den grad vi finner det lystfullt, vil vi forsøke å leve etter den revolusjonære subjektivismen. I neste nr. av Gateavisa skal vi forklare hva DET er for noe. I mellomtida kan du finne det ut sjøl for deg sjøl.

Arnstein Bjørkly

Stig Ulvad.

FOTNOTTER:

1) Internalisering (flott fremmedord, hva hva?), av internalisere: Ta opp i seg, gjøre til en del av seg
2) Karl Korsch var en av de mest nyskapende marxistiske filosofene i første halvdel av dette århundret. Han var nært knytta til det venstre kommunistiske tyske partiet KAPD, som brøyt ut av KPD i 1919. Har skrevet banebrytende skrifter om seksualitet og klassekamp.

3) Fetisj: En magisk, lykkebringende gjenstand, utbredt fenomen i såkalte primitive samfunn. I "vår" sivilisasjon kan både materielle gjenstander og fenomener være fetisjer: Siste Volvo-modell, Moses David, blåzz, Sweet, Marx, siste nr. av Gateavisa og Foster Grant solbriller mm..

Fotnote 5 og 4 finnes desverre ikke.
6) FOR OURSELVES: (Council for Generalized Self-management, Berkeley, California) er en av disse forpulte elite-gruppene som har videreført Situasjonistisk Internasjonales teori (som det snart kommer et norsk hefte om, kan bestilles fra GA fra 1. august.) Nå oppløst til fordel for "Capitalist Crises Studies"....

Bra hodefyll-til kritisk lesning:

Ebbing, mfl: Stalinismen - en marxistisk kritikk. Fakkeli (Gyld.) 1974.
Vardøger 6/74: ML-gruppene, perspektiver og problemer (av KAG-Bergen)
Peter Cardoff: Kinas Utrikespolitikk (Røtt Forum, kan bestilles fra Oktobergruppa, Postbox 92, Kaldbakken, Oslo 9. Kan bestilles fra Jaap, Hjelms gt 5: Rådsmakt (teretisk tidskrift for Førbundet Arbetarmakt)/The Right to be Greedy (For Ourselves), kr. 5,-/Chile-et mørklagt nederlag (Point Blank) kr. 1,-, samt myemye mer....

Til skræk og gru:

Tron Øgrim: Proletariats demokratiske diktatur (les og lær, Oktober Forlag)/KPD/ML: Deutschland dem Deutschen Volk; (begge kan rappes fra ml-bokhandler eller stands).

Trotskist-humoristisk syn på ml-utviklinga fra hippietida til Norsk Front.. Kanskje litt usaklig, men likevel tankevekkende. Tegnet av Sven Berg, Oktober.

SIRKUS

Hvor kan superbevisste kvinnesaksmenn sjekke damer? Hvor går superbevisste kvinnefrontere, nyfeminister og annet hunkjønn når de skal sjekke eller bli sjekka opp? Hvor kan AKP'ere, SV'ere, anarkister og andre revolusjonære drikke seg drita, løse verdensproblemer og sist, men ikke minst, digge seg sjøl, uten å komme i konflikt med "sin politiske overbevisning?"

Hvor sitter kunstnerproletariatet, når de ikke sitter på Casino eller Herregårdskroa?

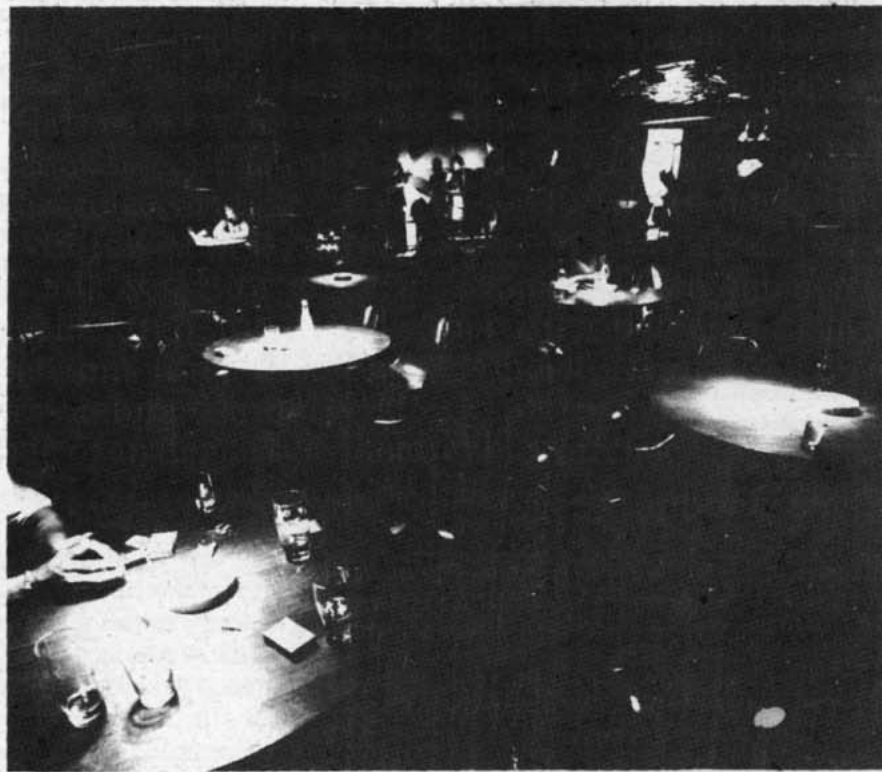
Hvor går de som ikke tilhører noen av disse nevnte menneskekategoriene, men som av en eller annen grunn føler sympati for dem?

Kamerater, dette er ingen spennende "Hvem vet mest"-konkurranse, men et subjektivt forsøk på å beskrive Club 7's gjester.

I alt 11 av Club 7's ansatte sa på vårparten i år opp sine stillinger. De var gått lei av profitt-diskokjøret, og de dårlige arbeidsforholdene det medførte.

Men ledelsen for klubben er ikke lei seg for det. Nye folk som vil klatre oppover i "in"-miljøet står i kø for å få jobbe der. Og med teatret, biblioteket og filmklubben i knapphullet går ledelsen på frierfotter til kommunen og mottar "kulturstøtte".

Av årets kulturstøtte gikk en stor andel av pengene med til innkjøp av nytt gulvteppe til storsalen, pluss et kjempe-kulturelt gulvteppe til det kjempe-kulturelle blårommet. Teatret, f.eks., fikk ikke noe i det hele tatt. Økonomien har alltid vært klubbens bitreste fiende.

Situasjonsbilde fra Club 7: Unge friske mennesker nyter meningsfylte og kultiverte fritidstilbud. Kult, esse!

de, på tross av enorme inngangspriser og byens høyeste omsetning av mat og drikke. På en ganske allminnelig fredag- eller lørdagskveld blir klubben besøkt av mellom 800 og 1000 mennesker. Hva går så pengene til? De ansatte tjener ca. 140 kr. pr. kveld, og har ingen tillegg for lørdager eller søndager. De som jobber på teatret må nøye seg med 85 kroner pr. spillekveld, dvs: Ingen lønn under innstuderingen av stykket. Betjeningen i biblioteket og filmutvalget (de som plukker ut og står som arrangører av onsdagsfilmene) jobber gratis.

Øl gir hårtap

En engelsk hårspecialist har lagt fram en rapport som viser at skallethet for det meste skyldes et for stort ølkonsum. Neagel Cathcart, som er forskers navn, er leder for Harley Hair Transplant Clinic i London. På grunnlag av intervjuer med over 2000 mannlige skallede personer har de altså kommet fram til konklusjonen: For mye øl – og du mister håret.

Finn i slett selskap

Finn Sjøe, Klassekampens redaktør, adresse: Urtegaten 43, Oslo 1, er trolig lykkelig uvitende om hvem som har flyttet inn i første etasje i huset hans. Det er trotskistene, som fra for noen måneder siden har hatt fast tilholdssted i det selvsamme hus hvor Finn Sjøe har sin residens.

Dette revolusjonære sentrum ligger i beste proletære strøk på Grønland i Oslo. Forøvrig beretter årvåkne naboer om at Sjøes leilighet er utstyrt i god, småborgerlig stil med Ikea-møbler og strågardiner.

Moses David stadig på høyden

Etter den dårlige suksessen med Kohotek-kometen har Moses David slått seg på den "røde fare". Hans siste samtale med Gud er utkommet som "brev", og heter "Røveriet av Conakry". Gud har i en drøm fortalt MD hvordan kommunistene (les: USSR) kommer til å

røve til seg hele Vest- og Sør-Afrika, med utgangspunkt i den lille byen Conakry i Fransk Guinea. Hverken Gud eller MD's politiske teft er nevneverdig utviklet, men dette må vel regnes som et forsøk? MD skriver da også at leserne sjøl må konferere Gud for å få nærmere opplysninger. Men én ting er sikkert, etter kommunistenes erobring av Afrika blir USA neste. Så MD's og AKP's analyser har tydeligvis en del til felles, ser det ut som. Halleluja!

En annen løpeseddel, "Det finnes absolutt" inneholder kraftige angrep på "ny matematikk". MD mener at ny matte er et forsøk fra myndighetenes side på å innføre "anarkiet" i menneskenes sinn! Så altså: Gode gamle Moses gir ikke opp...

Thon:Redd for negre

"Negre er bråkmakere. De har et annerledes gemytt..."

Uttalelsen stammer fra en dørvakt på Thon-sjappa "House of Lords" i Oslo. Der er fargede ved flere anledninger blitt nektet adgang. I ett tilfelle ble pinken tilkalt av en av dem som ikke fikk komme inn. - Klassepurken kom, - så, - og gikk. Begrunnelsen var at stedet er privat og da kunne de ikke gjøre noe. (Digresjon: Er diskriminering bare ulovlig i offentlige saker?)

Ei jente stakk ned for å prate med

sjefen for etablissementet. Følgende uttalelser kom fram: "De (negrene) har et helt annet gemytt enn andre. Dessuten er de bråkmakere: Slipper man inn 5 av dem kan du være sikker på at 3 av dem lager bråk." Andre uttalelser, om mulig enda mer groteske, har kommet fra dørvakta på stedet.

Opplysninger om at lignende tilstander hersker på Jegerhallen og Ridderhallen (begge er Thon-sjapper) er også kommet fram. Disse stedene har stort sett bare ansatt fremmedarbeidere...

Så konklusjonen for restaurantbransjens og politiets (loven og ordenens) vedkommende må bli: Pakistanere, negre og lignende, hold dere til oppvasken og drittarbeidet, det er der dere hører hjemme.

Vannpistol-drama

En dag i april ble et hus i New York omringet av 2 dusin tungt bevæpnede politifolk etter at en 14 år gammel gutt hadde pekt på en nabo med en vannpistol og brølt: "Dette er politiet, ikke rør dere!"

Gutten nektet å følge politiets ordre om å komme ut ubevæpnet, med hendene over hodet, fordi moren hans hadde hørt om "dramaet" i radioen og ringt hjem og instruert sin sønn om ikke å svare uansett hva som skjedde.

(GA/LNS)

Glimt fra "folkets" kultur

Har du hatt vanskelig for å innse hvilke velsignelser leninismen og stalinismen tilbyr? Les da dette gripende dikt, forfattet og stensilert opp av kreative krefter innen den norske m-l-bevegelsen for et par år siden:

*Hva ville skje om ikke partiet
samlet står bak saka vår
veik ville klassekampen være
om ikke ekte enhet rår*

*Demokratisk sentralisme
kreves det av våre
om ikke fienden skal seire
men jages skal avgårde*

*Hvordan kan riktige tiltak bestemmes
om all debatt ble kranglekor
vi samles til møte med meninger mange
men enhet om linje siste ord*

*Demokratisk sentralisme
vern mot viljer vrang
ikke skal dårlig død få øde
arbeidet for de mange*

*Hvorfor ha tillit til fanene røde
når de til kamp har kallet oss
oversikt over folkenes framgang
viser oss når det er rett å slåss*

*Demokratisk sentralisme
under røde faner
sikrer oss seier i klassekampen
framover kampveteraner!*

★ ★ ★

ANKLAGER MOT HENRY KISSINGER

Vi anklager Henry Kissinger, USA's utenriksminister, på vegne av alle de hundrede tusener som er blitt drept, og på vegne av alle de millioner som kommer til å bli drept som en følge av den politikk denne mannen representerer.

NATO-politikken, SUPERMAKT-politikken, den imperialistiske politikk som uunnagelig fører til krig og undertrykkelse - kanskje til og med en verdensomspennende alt-ødeleggende atom-krig.

Vi anklager ham på vegne av alle de torturerte politiske fanger som fyller fengslene i Hellas, Spania, Portugal, Amerika, Chile og mange andre land, for hans helhjertede støtte til fascist-juntaer og høyre-regimer. Vi anklager ham på vegne av de palestinske flyktninger, det vietnamesiske folk og det kommende afrikanske helvete.

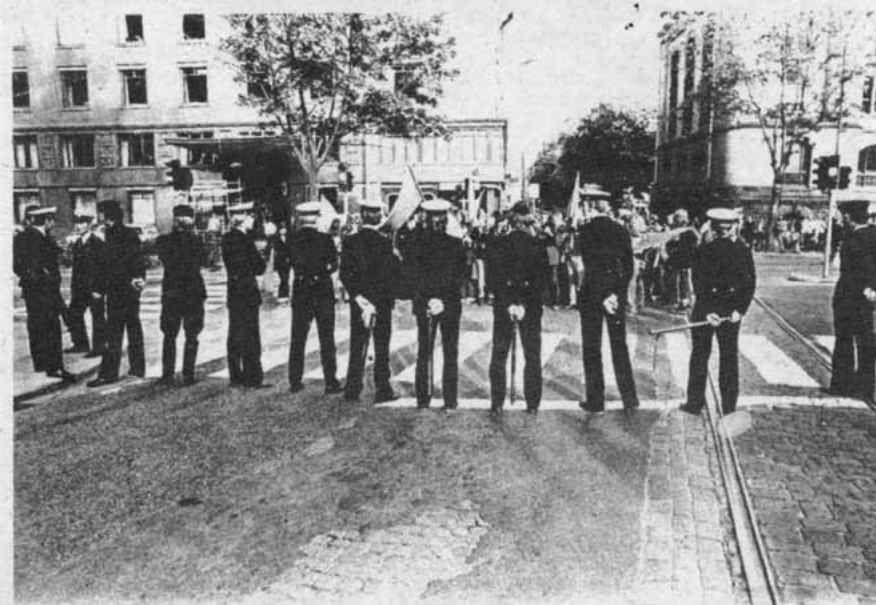
Vi anklager Kissinger for hva han har gjort mot det internasjonale verdensproletariatet i sin tid som utenriksminister for en av verdens mest aggressive supermakter.

Kissinger gir grønt lys for presidenten, som gir grønt lys for pøbelen, som utkommanderer massene, som trykker på knappene som utløser massakrene. Dette er Kissingers funksjon, bombene og krigen hans midler. Krig innad såvel som utad for "Demokratiet" mot "Kommunismen", "Sosialismen" og "Anarkismen". I virkeligheten står han i spissen for kapitalens logiske makbruk for å sikre seg økonomisk og stabil profitt. Krigen, maktkampen og undertrykkelsen er en nødvendig betingelse for at det økonomiske systemet skal kunne opprettholdes. Kapitalismens krambeiter for et felles mot enhver menneskelig verdighet - uansett på om man finner på å kalle det "Velferdsstat" e.l. Kissinger står i spissen for dette. Han vilter med det amerikanske flagg i spissen for det inkvisitoriske tog mot friheten - det samme flagg som ledsaget Gud veit hvor mange amerikanske ungdommer til massegravene i Vietnam.

Vi anklager Kissinger for hans anstrengelser for å fjerne frihetstankene fra den menneskelige bevissthet.

På bakgrunn av disse anklagene ber vi folket sette Kissinger for retten og domme ham, ikke til døden, for andre marionetter vil ta hans plass. Kissinger har kun verdi som symbol, som menneske og privatperson er han uinteressant og ikke en anstrengelse verd. Vi henstiller til å domme ham til en hengtelle "Inefflig", samtidig som vi på det sterkeste oppfordrer det internasjonale verdensproletariatet til å sparke både KISSINGER, NATO, WARSAWA-PAKTEN og ALL ANDE MAKT-BLOKKER UT AV VERDENSROMMET.

Revolusjonære i Oslo (RiO)

FIRE HETE

I slutten av mai samlet imperialistgribbene fra NATO seg i Oslo, og levde i sus og dus på SAS-hotellet, der de konsoliderte sitt arbeid for "demokratiet" og "folkenes beste". Men utenfor politi-gorillaenes festningsverk var andre folk i arbeid, og politistaten fikk en del uventa huepine i løpet av NATO-dagene. For første gang siden Sato-demonstrasjonen i 1974 opplevde Oslo virkelig militante aksjoner, og jeg sikter IKKE til SV's og AKP's slappe demonstrasjonstog. Ut av det store

GA: På plakaten og løpesedlene deres brukte dere navnet "Revolusjonære i Oslo (RiO)". Hvem skjuler seg bak dette, og hvorfor akkurat det navnet?

X: RiO oppstod etter initiativ fra en rekke enkeltpersoner fra forskjellige politiske miljøer i Oslo og distriktene rundt. Etter hvert som mobiliseringen kom i gang, og målene utformet seg, kom gruppa til å bestå av folk med vidt forskjellige politiske merkelapper. På møter og aksjoner stilte rådkommunister, anarkister, situasjonister, SU'ere, troiskister og uavhengige, ikke bare "anarkister", som Klassekampen påstod.

GA: Hvordan var dette mulig, med de store motsetningene på venstresida i dag?

Y: Vi hadde to felles mål - vi ville markere vår motstand mot NATO og Kissinger-svinet, og vi ville gjøre det på en ganske annen måte enn de inter-sigende, konforme SV/AKP-togene.

X bryter inn: Derav også ordet "revolusjonære" - for å markere et annet utgangspunkt og en annen praksis enn sosialdemokratene og maoistene. Med en viss inspirasjon fra studentopptøyene i Paris nylig, ønsket vi direkte konfrontasjon med statens voldsapparat, og å skape et aksjonsalternativ på venstresida.

GA: Kan dere fortelle noe om aksjonene, hva som skjedde?

X: Vi holdt på å jobbe oss i hjel i ei hel uke!

Y: Aksjoner fire dager på rad, pluss plakater og løpesedler som måtte ut til folket, temmelig beinhardt. Det hele begynte onsdag 19. da ei teatergruppe gikk gjennom byen utstaffert som krigsinvalid. De ble arrestert i en fart. Det var etter at de slapp ut at en av dem havna ved siden av Kissinger utenfor slottet. Fine greier - bildet gikk jo til hele verdenspressa.

GA: Hva med slåsskampen ved SAS-hotellet?

Y: Det var dagen etter, i forbindelse med AKP-toget, og den viktigste aksjonen vi gjorde.

(pause, kelleren bringer pils)

Y: Vi stilte i AKP-toget med egen flaggborg og megafoner, og vi delte ut en løpeseddel der vi proklamerte at vi ville gjøre noe langt mer militant enn bare å gå i toget. Planen var å bryte ut, og trekke med seg flest mulig folk mot SAS-hotellet.

GA: Var det ikke dumt å utlyse utbruddet gjennom løpesedlen?

Y: Vel - løpesedlen sa ingenting om HVA vi skulle gjøre. Den inneholdt en begrunnelse for hvorfor vi IKKE kunne delta passivt i toget, og en kritikk av AKP's politiske praksis. Men vi måtte jo rope at vi var der, for å trekke med de sympatisørene vi visste fantes.

X: M-l-erne lukta jo allikevel lunn-

ta. Da toget gikk ut fra plassen blei vi sperra inne på plassen av flere kjeder med vakter. De ville ikke ha "provokatører" i toget SITT. Allikevel - da vi reiste flaggborgen, og oppfordra folk til å marsjere mot SAS-hotellet, telte gruppa hele 100-120 personer. Etter konfrontasjonen med purken var vi 125-150 mennesker!

GA: Det er jo andre tall som er opplyst i Klassekampen. De skreiv at "kun 50-60 anarkister beit på denne provokasjonen" og beskyldte dere til og med for å ville lage blodbad ved SAS-hotellet!

Y: KJERNA var på 50-60 personer, men minst like mange slutta seg spontant til - anarkister, SV'ere og til og med m-l-sympere.

X: Haugevis av bilder kan motbevise påstanden i KK!

GA: Men hva med blodbadet?

X: Den påstanden er omtrent like vill som påstanden på SUFs sommerleir i '72: "Alle anarkister er narkomane!" Vi er ikke eventyrbolitikere, vi VEIT at det ikke er revolusjon i Norge i dag. Sjølsagt hadde vi ikke tenkt "å innta" en festning som SAS-hotellet. Det vi ville, var å markere at NOEN mener alvor med sin NATO-motstand.

Y: Vi er lei av søndagspromenadene til AKP!

GA: Nok om det. Hva skjedde da dere møtte purken?

X Y

Y: Vi blei stoppa av en hel mengde purk - en rekke med batonger, en med motorsykler og en med hester sperra veien. Sjefspurken gav oss en advarsel, men alle ble stående og rope. Først slagord mot NATO, så begynte vi å rope "Politi og militær, kapitalens leiehær". Og da blei purken ganske grønne, og begynte å fikle med køllene. Så sa sjefen GÅ! og svina gikk berserk.

X(ekstatisk): Purkevesenet avslørte seg like bra som ved Linjegods-slaget! De slo, stakk og kjørte på folk, så godt de kunne. Heldigvis fikk ingen

DOGN I MAI

intet dukket plutselig aksjonsgruppa Revolusjonære i Oslo (RiO) opp med røde faner, teater, dukkebrekking og sørgetog. Og verken purken eller m-l-erne var særlig begeistra.

Gjennom et nitid spaningsarbeid i Oslos politiske undergrunnsverden har Gatevisa greid å oppspore to av aksjonistene. For de som leste i Klassekampen 25. mai om "anarkistenes provokasjon" vil dette intervjuet bli en litt annen versjon, så heng på....

alvorlige mén, men bare se på bildene! Etterpå gikk vi forbi USA's ambassade og holdt horder med purk etter oss hele tida, og hver gang vi nærmet oss SAS-hotellet laget de mur.

Y: Først etter at toget blei oppløst, arresterte purken en del fordi de bar flagg.

GA: Er dere fornøyd?

Y: Ja, (pils pause)

GA: Dere hadde aksjoner fredag og lørdag også?

X: Ja, fredag ettermiddag gikk vi i sørgetog på Karl Johan, med kiste og skjebnutunge trommeslag. Det blei avslutta med at vi la kista foran stortings-trappa, der en tjener smelte igjen døra for oss. Vi stod noen sekunder med knyttnever, før vi forlot stedet og to svartemajer kom like etterpå og arresterte kista.

X: Lørdag hadde vi en meget vellykka lynaksjon utafor stortinget. Presis klokka ett slo vi til med en kort tale "anklage mot Kissinger". Og plutselig stod en Kissinger-dukke i full fyr på Eidsvollsplass, med masse svart røyk. Ca. 100 pers. deltok, deriblant endel SV-ere som dukka opp med transparente. Anti NA TO-ropene gjallt på Eidsvollsplass. Så kom purken og brannvesenet, og en fyr blei arrestert for å dele ut løpeseddel til Kåre Willoch. Det blei slåsskamp da andre stoppet purkebilen, og purken smelte av tåregass. På politistasjonen blei en av demonstrantene banka opp i et kvar-

lismen. Vi aksepterer ikke slappheten i SV og AKP, som mener at politiet er en del av kapitalismens voldsapparat, men ikke viser det i praksis. Vi erklærte oss for revolusjonære, og dermed ville vi heller ikke kunne holde oss innafor loven.

X: Mange - ikke bare RiO - opplevde i NA TO-dagene at vi lever i en politistat. Men systemet avslører seg ikke sjøl - det må provoseres. FORELØPIG!

GA: Men når dere ut til de store massene med sånne aksjoner, til vanlige folk. Blir ikke bare aggresjonene vendt mot dere?

Y: Sant nok - det blir en slags ideologisk krisemaksimering (maksimering, her: framskynding), massemedia bl. a. vil vel kalle oss ramp. Men før eller siden vil dette snu på seg, sjøl om det kan bli lenge til.

X: Det har to funksjoner - en innadvendt og en utadvendt. Deis har vi behov for å tillate oss sjøl å være forbanna, deis har vi behov for å vise omverdenen at ikke alle aksepterer at kapitalismen barker i vei som den gjør!

GA: Apropos massemedia - er dere fornøyd med den pressedeckninga dere fikk?

Y: Vel - før aksjonene hadde vi nok så høyttarvande ønsker om å bruke den borgerlige pressa, men stort sett blir vi tiert i hjel. Nok et svakt punkt, men viktig å diskutere videre på.

GA: Nå er NA TO-uka forlengst over. Hvor er det blitt av RiO? Slikker dere sårene, eller...?

X: Av sikkerhetsgrunner kan vi ikke si så mye om RiO i dag og RiO i morgen. Men en ting er klart; RiO oppsto som en spesiell NA TO-aksjon, ikke som en organisasjon, og er sånn sett formelt nedlagt. Men at folk dermed har vendt nesene hver sin vei og gitt opp, er ikke riktig.

Y: Ting skjer, og vi sier ikke mer.

GA: Så går det altså ikke an å spørre om fremtidsplanene?

X: -

Y: -

GA: Hvis jeg forstår det riktig, så er det muligheter for at gruppa oppstår igjen under nytt navn og nye former?

Y: Ja, det er ikke utenkelig...

GA: Men er det plass og behov for flere sekter på venstresida i dag?

X: Vi mener det - ikke flere sekter, men grupper mobilisert på et aktivistisk, ikke-dogmatisk grunnlag. Det er klart vi trenger alternativer i dag, alternativer til de råtnende politiske partiene! Og som sagt: Vi ligger ikke på latsida.

GA: Til slutt: Vi har hørt rykter om en film fra Kissinger-dagene?

FORTSETTES side 18

Foto: SAMFOTO A/S

DAGENS SVIN.

MORGENDAGENS BACON...

gi kissinger et spark i ræva!
nato ut av norge!
bekjemp beredskapsloven!

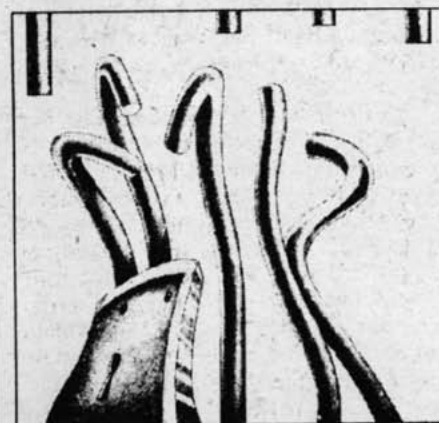
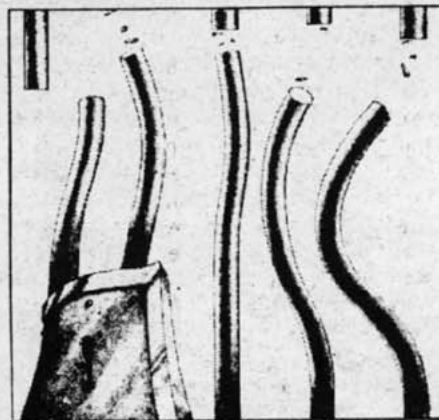
REVOLUSJONÆRE I OSLO (RiO)

ter, fordi han krevde kvittering på eiendelene sine! Med andre ord: voldsapparatet virkelig på tuppet.

GA: La oss komme litt inn på den generelle problematikken - legale kontra illegale aksjoner. Hva mener dere at dere oppnår ved å opptre illegalt og provosere politiet?

X: Vår målgruppe var jo ganske klar - vi ville først og fremst appellere til andre folk på venstresida. Vi VEIT at manoe er lei av den borgerlige lega-

INNAFOR MURENE...

—Det jeg tjener på arbeidet jeg gjør her i fengselet er nesten for flaut å skrive om til dere, skriver en innsatt til Gateavisa. Dermed forteller han ikke mer om arbeidsforholdene....

Fengselsfugler!! Gateavisa er interessert i å vite hva som skjer innafor murene. Vi vil gjerne følge med, for å fortelle det videre til folk som ikke ha opplevd fengsler, folk som tror at et fengsel er en rimelig straff for de enorme forbrytelsene som fører folk dit, til folk som er samfunns-støtter fordi de er godtroende og uvitende om

Fengsel med borgervern

Hvordan virker det i praksis når ledelsen ved et fengsel skal prøve å innføre mer humane forhold? Det er kommet oss i hende et rundskriv som direktøren ved Ana Kretsfengsel har sendt til fangene. Det ser sånn ut:

"Til de innsatte:

Fellesskap i friluft sommeren 1976. Ut fra den store betydning friluftsfellesskap antas å ha, såvel helsemessig som rekreasjonsmessig, vil det også i år bli gitt adgang til slikt fellesskap. Vi starter opp så snart været tillater det.

Fellesskapet i friluft vil på hverdager være fra kl. 18.00 til kl.19.30, deretter med adgang til fellesoppholdsrommene i underetasjen til kl.20.30.

På son- og helligdager vil det kunne bli opphold i friluft fra ca. kl.10.00 til kl. 11.45 og fra kl. 17.00 til kl. 18.30 - deretter med adgang til fellesskap i underetasjen til kl. 19.40.

Dette opplegget bygger på tillit, og for at det skal kunne praktiseres, tales ikke nevneverdige uregelmessigheter. For så vidt mulig å gardere oss mot uregelmessigheter vil en forsøke å opprette et "ordensvern" av innsatte som får til oppgave å være "våkente øye" under alt fellesskap i fritiden og søke hindre alt som kan sette adgangen til fellesskap på spill.

Om uregelmessigheter skulle opp-

stå, vil følgen kunne bli tilstramminger for å sikre ro og orden i institusjonen.

Det er mitt håp at alle vil gå inn for å utnytte de muligheter friluftsfellesskapet gir til fysisk trening, godt kameratskap m.m."

Rune Labråthen
Underdirektor

Brevet er overlevert Gateavisa fra en fange som bare har denne kommentaren å gi: "Det er så merkelige lover her på huset at det meste ikke er til å undres over. Men jeg synes de går over streken når de vil ha oss fanger til å "gjete" på hverandre."

Forøvrig berettes det fra Ana om et internt "kontaktblad" som direktøren har satt i gang. Fangene sender inn stykker av almen interesse for de innsatte - stykker som aldri kommer i bladet. Det sensureres strengt i spaltene i "kontaktbladet".

Samme direktør har tatt initiativet til "kontaktmøter" som imidlertid fangene vil boikotte, fordi de mener at møtene blir drevet mer for den utadrettede PR's skyld enn for å bedre forholdene i fengselet.

Når det gjelder fengselsledelsens forhold til Gateavisa, skriver en av fangene og forteller at "lov-og-orden"-nummeret ble holdt tilbake helt til fangene laget bråk med hensyn til sine rettigheter...

ooooo

hvordan ting virkelig forholder seg.

Men - siden GA-redaksjonen selv er forholdsvis avhengig av å være ute i friluft slik at vi kan lage denne bladfilla vår, er vi også avhengige av at dere som sitter innafor murene, skriver til oss. Hold et våkent øye med hva som skjer - og fortell oss om det!

I samme slengen minner vi om at de som sitter i fengsel, kan få Gateavisa tilsendt gratis. Send navn og adresse, og oppgi hvor lenge du (ev. andre) blir sittende.

Rapport fra Bayern'n

Fengslene i dag og arbeidsforholdene der er et uttrykk for en moderne form for slaveri med en utnyttelse av fangenes arbeidskraft til produksjon og salg til inntekt for staten.

Det heter seg jo bestandig det at en fange koster samfunnet så og så mye pr. dag - men det blir aldri nevnt det arbeidet han utfører hver dag som fengselet tjener store summer på. Lønna der jeg jobber på, i vaskeriet, er på 11 kroner pr. dag. Det blir akkurat til tobakk, kaffe og litt palegg. Vi må jo ha royk og kaffe her inne, ellers hadde nevesystemet kommet helt ut av lage, og det er det hele arbeidsopplegget er lagt opp til her inne. Ledelsen vet at vi trenger disse smatingene, og at vi er glade for å komme ut av cella. På det grunnlaget utnytter de arbeidskraften vår med å gi oss akkurat nok betaling til å skaffe oss royk og kaffe. Det er for jævlig.

En hører så mye om at det blir sydd puter under arma på oss som er her på Bayern, men nå synes jeg også folk må begynne å se på dem som utnytter fangene og deres situasjon og bruker mange sakalte reformer til å befeste det utnyttelsessystem som eksisterer.

Jeg er selv akkurat ferdig med å sone en dom på 14 måneder og skal løslates snart. På den tiden har jeg tilgode ved løslatelsen ca. 40 kroner, "som jeg skal begynne et nytt og bedre liv med". Fin start eller hva?

Hilsen E.

Jens Bjørneboe

FORTS. FRA SIDE 1

smertene han tydeligvis hadde. Han var gått ned tyve kilo på to måneder. Han hadde fått et brudd i ryggsoylen som gjorde at han hadde svært vanskelig for å bevege seg. Alkohol var det eneste midlet han kunne døyve smertene med - medikamenter nektet han å ta.

Han gikk forøvrig rundt med skal-

pell i klokkereimen - og spøkte med at han var klar til å skjære over pulsåren, dersom det ble for ille i et øyeblikk.

Det ble ikke skalpellen, men tauet. Fjerde mai forsvant Bjørneboe fra Oslo igjen, tydeligvis for enda en gang å prøve stillheten på Veierland hvor han hadde et stort hus (det var det huset Ole Paus hadde overlatt ham med tre tvangsauksjoner hengende over mønet).

På den ene sida alle de påbegynte

oppgavene som måtte gjøres ferdig - på den andre sida smertene som ble for store, uten annet enn alkohol å døyve dem med, og uten særlig iver etter å gå til lege. De hadde allerede gitt ham opp.

11. mai fikk hele landet beskjed om at han var død.

Etter avis-nektologer, hederlige omtaler (selv Aftenposten: "En storm er stilnet"), klosset kuvending fra fjernsynet som hadde tatt opp et program med Bjørneboe som de plutselig ikke våget å sende fordi han var død (og i stedet sendte de fotballkamp) - så ble det antroposofene som fikk hånd om bisettelsen.

Bjørneboe var medlem av antroposofisk selskap. Han hadde jobbet på Steinerskolen - for mange år siden, og hadde fortsatt å stå som medlem.

Men i det selskapet var han et fremmedlegeme, hele hans seinere produksjon og liv tatt i betraktning, og ikke minst de problemene og idéene han var opptatt av de siste par årene.

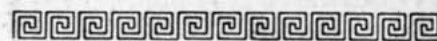
Når anarkisten Bjørneboe ble bisatt i faderens, sønnens og den helige ånds navn og med hvite blomster og røkelse og korsets tegn og tredje-rangs mystikk framført av en ritualtrio fra "Kristensamfunnet", er det

kronen på verket. Borgersamfunnets dobbeltmoral og gigantiske løgn ble fullbyrdet i full harmoni.

Det svarte og det røde flagget som to frihetlige sosialister hadde plassert foran kista passet liksom ikke inn i ritualet...

(Det hele fikk nærmest et humoristisk skjær for dem da en av antroposof-sjefene kom bort til dem etter bisettelsen og spurte vennlig hva mon disse flaggene skulle stå for.)

Vi minner om en ting som Bjørneboe glemte: Dø aldri på norsk jord uten å forvisse deg om hvem som tar seg av dine jordiske rester...

Nekrolog

Det er visst nødvendig å slå det fast: Jens Bjørneboe var vår mann. Selv om han var oss "utro".

Han ble sendt over i det hinsidige på en måte som bare er en harmonisk sammenknytning av én av de røde trådene som går gjennom forfatterskapet hans: De mange historiene om framtid-forkjempere på ulike felt som sloss tilsynelatende forgjeves mot

FORTSETTELSE SIDE 17.

Presteskap og stalinister samler seg rundt kisten: Til venstre ritualtrioen fra det antroposofiske "Kristensamfunnet". Til høyre AKP-forfatteren Bjørn Nilsens velfriserte nakke.

ALBANIA ~ 'Proletariatets Demokratiske Diktatur'?

Denne artikkelen er i sin helhet oversatt fra den svenske rådssosialistiske avisa "Arbetarmakt" (organ for Förbundet Arbetarmakt). Vi tror at de opplysningene som artikkelen bringer kan være av stor verdi for norsk venstrefløydebatt om de såkalte "sosialistiske statene" — særlig for dem som ennå tror på myten om "Fyrtårnet Albania". Vi håper også på respons til neste nr. av Gateavisa...

Det albanske Arbeidets Parti som er landets eneste tillatte politiske parti, sier at "sosialismen" og "proletariatets diktatur" hersker i Albania. Men hva mener de med "proletariatets diktatur"? Jo, ganske enkelt partimakt, som ikke har noe å gjøre med sosialisme — arbeidermakt. "Arbeidets Parti" er i stedet partiet til den herskende klassen — statsbyråkratiet (1). I denne artikkelen forsøker vi i korte trekk å redegjøre for bl.a. de såkalte arbeiderorganisasjonenes virkelige funksjon.

Under Den Andre Verdenskrigen stilte Det Albanske Arbeidets Parti seg i ledelsen for en nasjonal frigjøringskamp mot Italia og Tyskland — en kamp som forente alle, såvel borgere som arbeidere. Den 22. oktober (1945) proklamerte Kommunistpartiet "Albanias Demokratiske Regjering". Den 29. november hadde den "demokratiske regjeringen" kontroll over hele Albania.

Albanias demokratiske regjering så som sin største oppgave å gjenoppbygge det raserte landet til "en blomstrende sosialistisk folkestat". Landets leder og diktator ble Enver Hoxha.

Albania var etter andre verdenskrig et utpreget jordbrukssamfunn med feudale trekk. Enver Hoxha og Kommunistpartiet regnet kollektivisering av jordbruket og oppbygginga av en industri som de viktigste oppgavene. I 1946 begynte de derfor å tvangs-kollektivisere jordbruket. Tidligere hadde noen få godseiere eid store jordeiendommer (3% eide 21% av jorda), og det store flertallet av jordbruksbefolkninga eide bare små jordlapper (83% eide 60% av jorda) eller var jordlause (14%). Som et resultat av dette lå store jordeiendommer uutnyttet, på tross av at store deler av befolkninga sultet.

I 1960 var 83% av jorda kollektivisert, og i 1967 var jorda 100% statseid.

Industrialiseringa skjøt også fart. I 1938 utgjorde ikke industriproduksjonen mer enn en tiendedel av landets samlede produksjon. For "revolusjoneringa" fantes bare 15 000 arbeidere i Albania.

TUNGINDUSTRI

I 1949-50 ble den første 2-års-planen for produksjonen satt i kraft. Man satsa hardt på utviklinga av industrien (først og fremst tungindustrien) og mekaniseringa av jordbruket. Under den andre planen (1951-55) ble ikke mindre enn 154 store industriprosjekter oppført, og under de tre påfølgende femårsplanene fram til 1970 ekspanderte industrien enormt. I 1970 utgjorde industrien 61% av den totale produksjonen.

I likhet med alle andre statsbyråkratiske samfunn satset det Albanske byråkratiet særlig på ekspansjon innafor tungindustrien. Produksjonen av nye produksjonsmidler tilsvarer ikke mindre enn 58% av den totale produksjonen.

Denne produksjonssektoren fortsetter også å øke. Under den femte femårsplanen (71-75) regnet man med at denne produksjonen skulle øke med 78-83%, mens produksjonen av konsumvarer skulle øke med 40-44%.

Denne planen ble imidlertid ikke oppfylt. Arbeiderne var ikke beredt til å ofre seg så mye, og protestene ble i denne tida for skarpe. Den planen som skulle ha vært klar i 1975, og gjelde for perioden 1976-80, gikk i vasken. I oktober 1976 ble den økonomiske ledelsen skiftet ut. Disse ommøbleringene synes å forberede en delvis ny økonomisk politikk, som skulle dempe ned satsinga på tungindustrien og legge større vekt på produksjonen av konsumvarer.

PARTIET

Det eneste tillatte partiet, Albanias Arbeidets Parti, sier at "proletariatets

diktatur" hersker i Albania. Dette skal innebære at "folket har makten tillater ingen byråkrater eller kapitalister å gjenerobre den". Hva mener så Enver Hoxha og partikameratene hans at "proletariatets diktatur" er? Jo, det innebærer at "arbeiderne har kontroll over produksjonen", og denne arbeiderkontrollen utøves gjennom

- 1) Partiets kontroll
- 2) Statens kontroll
- 3) Arbeiderklassens direkte kontroll (ifølge Reiserapport, utgitt av Svensk-Albanska Föreningen).

Høsten -75 ble partiet og staten slått sammen, tilogmed offisielt (Dagens Nyheter -75).

ENVER HOXHA, LANDSFADER.

Det albanske samfunnet er altså ikke grunnlagt på arbeidermakt, men erklært tilogmed åpent at det er Partiet som utøver den såkalte "arbeiderkontrollen". Tilogmed det som kalles "Arbeiderklassens direkte kontroll" domineres og styres av partiets byråkrater. På alle bedrifter har man såkalte "arbeiderkontrollgrupper", som blir utpekt av partikomiteene. Partiet benytter også disse gruppene som "spioner", som avgir rapporter hvis arbeiderne jobber dårlig, og de gjør alt de kan for å høyne produktiviteten.

Bedriftenes høyere personell blir ansatt av høyere partimyndigheter eller regjeringen. Arbeiderne kan siden bare framføre kritikk oppover pyramidens arbeiderråd (2) forekommer ikke. Alle arbeidere er medlemmer av den lokale fagforening, som først og

fremst tilrettelegger studier i Partiets politikk, idrett og andre "fritidsaktiviteter".

Direktøren(!) ansettes av høyere partimyndigheter og har en lønn som er to-tre ganger større enn lønna til en vanlig arbeider.

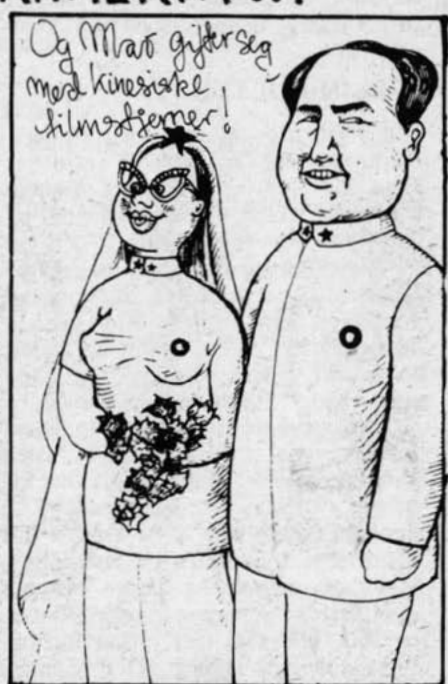
Arbeiderklassen er heller ikke beslutningsdyktig i planlegginga av økonomien. Det er det Albanske Arbeidets Partis høyere byråkrati som ordner med og bestemmer over femårsplanene. Det skjer på følgende måte: Plankommisjonen, ansatt av Partiets sentralkomite, setter opp en "råplan" etter å ha gått gjennom den forrige planperiodens resultater. Siden sendes denne råplanen ut til en del bedrifter der arbeiderne — gjennom den lokale partiorganisasjonen — får slippe til med sine synspunkter. Etter dette omarbeides planen og PPSH (Partiets) sentralkomite fastslår planens innhold. (Ifølge den for nevnte reiserapporten.)

Det Albanske Arbeidets Parti har 62 000 medlemmer, og majoriteten er menn. Kvinneundertrykkelsen bærer dype spor etter 200 års tyrkisk undertrykkelse. Det har imidlertid begynt å løse seg sakte opp, men fortsatt er f.eks. skilsmisse en svært uvanlig foreteelse, og det er Partiet som beslutter om noe slikt skal tillates, i hvert enkelt tilfelle. Man har imidlertid gjennom diverse kampanjer forsøkt å øke kvinnes antall i partiet. For å bli medlem må man være 18 år, ha gjennomgått 8-års grunnskole og være anbefalt av minst tre partimedlemmer. Først blir søkeren nominert som kandidat. For å bli medlem må kandidaten så i 2-3 år (2 år hvis kandidaten er arbeider, og 3 år hvis denne er tjenestemann) arbeide for partiet og utvise god disiplin. Etter dette kan kandidaten bli innvalgt av høyere partiinstanser. Altså: Byråkraternes egne utvalgte....

I Albania må alle menn avtjene obligatorisk militærtjeneste på 2-3 år (avhengig av hvilken våpengren det dreier seg om). Militærapparatet kontrolleres av Partiets byråkrater og offiserer som er ansatt av Partiet. Disiplinen er jernhard, og allerede tidlig i skolealderen blir barna drillet i Partiets ånd og disiplin.

Fortsettelse neste side....

DET ER DEG SJØL DET BEROR PÅ KAMERAT..!

SÅ DU SER KAMERAT, VIL DU FORANDRE SAMFUNNET, KNUSE KAPITALISMEN, OG INNFØRE EN NY FORNUFTIG SOSIALISTISK SAMFUNNSORDEN, MÅ DU STOLE PÅ EGNE KREFTER OG FØRST OG FREMST TENKE SJØL!

«I'm a Commie now»

Abbie Hoffman: Ny fasade....

I mainnummeret av Playboy (herregud) finner man bl.a. et 13 siders intervju med Abbie Hoffman, en av superstjerne i 60-årenes amerikanske venstrebevegelse. Abbie står for tida på førsteplass på FBI's 10 på topp-liste over ettersøkte forbrytere (etter at Patty Hearst ble tatt), og ligger i dekning. Over sitt arme hode har han hengende en uoppgjort narkotikasak som kan koste ham en 20-30 år i Attica eller lignende pensjonat hvis han blir funnet skyldig.

Abbie i storhetsdage.

Abbie tro for alvor fram i rampe-lyset i 1968 da han sammen med Jerry Rubins grunnla Youth International Party. YIP skulle bli en sammensmelting av hippie-bevegelsen og "det nye venstre". Med genial sans for å bruke de borgerlige massemediene i sin tjeneste begynte de to utflippa politiscene å mobilisere til en "Livets festival" i Chicago samtidig som Demokratene holdt president-nominasjonsmøte i byen. Det gikk over all forventning, yippie-myten ble en realitet og Chicago ble et av de virkelig store klimaksene for venstrebevegelsen.

Noen måneder senere ble Hoffman, Rubin og 5 andre (bl.a. Country Joe McDonald) tiltalt for å "i konspiratorisk øyemed ha krysset statsgrenser for å planlegge sammensvergelse mot statens sikkerhet". Rettssaken mot "The Chicago Seven" utviklet seg til en komedie hvor Hoffman, Rubin & Co tok alle de gode poengene.

YIP blomstret et par år, men falt så sammen pga. mangel på organisasjon, indre splittelse og den generelle frustrasjon som spredte seg på venstresida. Abbie trakk seg tilbake og oppsummerte sine erfaringer som aktivist i "Steal This Book" - en lærebok i alt fra butikktveri og pot-dyrking til bygerilja og bombeattentater. I 1971 offentliggjorde han et brev hvor han erklærte at han trakk seg tilbake fra bevegelsen.

De neste par årene horte man lite om Abbie. Han støttet imidlertid McGovern i presidentvalget i '72, angivelig fordi dette ville være den raskeste måten å gjøre slutt på Vietnam-krigen. Dette tar han nå sjolkritikk på.

I august 1973 ble han arrestert for å ha formidlet salg av 1,5 kg kokain til en pusher som viste seg å være FBI-agent. Selv hevder han at det hele var studier i marken for å skaffe bakgrunnsmateriale til en bok han holdt

på å skrive om den organiserte kriminaliteten i USA, bl.a. narkotika-trafikken. Etter noen uker ble han løslatt mot 10 000 dollar i kausjon. Det ble snart klart at han ville ha små sjanser til å vinne saken. Han risikerte livsvarig fengsel hvis han ble dømt.

A. Hoffman, provokatør

I mars 1974 gikk han under joraa, og siden har ingen hørt fra ham for altså dette intervjuet. Siden dengang har han gjennomgått plastiske ansiktsoperasjoner og har bygd seg opp en helt ny identitet. Han lever av sjekkforfalskninger, butikktveri og hjelp fra venner ettersom "det er vanskelig for en mann i min alder (39) å få seg jobb uten å ha noen referanser".

KOMMUNIST

Forøvrig er han blitt kommunist på sine gamle dager. I hvilken sekt av marxismen det er han har funnet frelsen sier han ikke noe om, men noe ta-

ketale om at "alle de stridende parter i Angola hadde sosialistiske elementer" kan tyde på det verste. Han presiserer sterkt at han IKKE er anarkist....

Han skjeller ut sine gamle kumpaner Elridge Cleaver (Black Panther) og Timothy Leary (syre-profet, som Abbie hjalp å flykte fra USA) fordi disse i dag har slått inn på revisjonsismens blindspor.

Selv vil han ikke reise i asyl, men fortsette kampen i USA. I asyl fjerner en seg fra begivenhetene og er i realiteten passivisert av maktthaverne, mener han.

Vel, vel. Gamle guder faller, nye gurer gror opp som paddehatter. Comrade Abbie har nok gjort sitt.

Kjetil Wiedswang

Abbie Hoffman:	
"Revolution for the Hell of it"	1968
"Woodstock Nation"	1969
"Steal This Book"/Pirat Editions	1971
Jerry Rubin:	
"Do it!"	1970
Svensk: "Snakka inte bara!"/Pan	1971
Dansk: "Gør det!"	
Se også:	
BAMN - By any means necessary	&
Erik Thygesen:	
Den amerikanske befrielsesfront (bind 1)	Rhodos.

ALBANIA

FORTSETTELSE FRA FORRIGE SIDE.

For ikke å belaste produksjonen, er de militære i stor utstrekning selvforsynte. Soldatene blir også tvunget til å bygge jernbaner, veier og vanningskanaler.

STALIN-KULTUS

I 1960 brøt Albania med "Sovjet-revisjonistene" og var på 60-tallet Kina lille "lydrige" i Europa. Albania ble totalt isolert fra omverdenen, og landets eneste venn var Kina.

"Revisjonismen" i øst ble skarpt kritisert, likeså den nye økonomiske politikken som Bresnev etter sigende hadde lansert, mens Stalin og Lenin ble hyllet. Flere fabrikker er døpt etter både Stalin, Lenin og Mao.

Kina bevilget store lån og opprettet handelsavtaler med Albania. I slutten av 60-årene ble Albania stadig mer avhengig av Kinas "fordelaktige lån" og handelsavtaler, noe som skapte uro blant visse byråkrater i statsledelsen.

I begynnelsen av 70-åra begynte man derfor å åpne seg for omverdenen og fikk et stadig mer intimt forhold til ledelsen for nabolandet Jugoslavia.

KRITIKK MOT KINA

Man begynte å kritisere Kinas utenrikspolitikk, og vurderte Pekings for-

søk på å forene Europa mot de to supermaktene som en kontrarevolusjonær, beint fram reaksjonær politikk.

Partiledelsen har også indirekte vist sin misnøye med Maos inviter og vennlige forhold til slike reaksjonære politikere som Nixon, F.J. Strauss og andre.

Kinas bestrebelser etter å "forene arbeiderklassen i de forskjellige europeiske landene i EF til kamp mot supermaktene" har Albania tatt total avstand fra, og sier faktisk at det bare er et forsøk fra Europas borgerklasse på å lure arbeiderne inn i et reaksjonært klassesamarbeid.

Kløften mellom Albania og Kina blir stadig bredere. Kinas støtte til Chile-juntaen vekker heller ikke særlig gehør hos Albanias ledere.

Disse stridspunktene kan kanskje være en årsak til at "støtten" fra Kina har minsket kraftig de siste to åra. Hvor stor denne støtten har vært, veit vi imidlertid ikke. Velinformerte kilder tipper ca. 200 milliarder dollars pr.år.

SLUTTORD

Etter "kommunist"-partiets makttiltreden har industrien utvikla seg i rask takt. Arbeiderklassens levestandard er forbedret, analfabetismen er nesten utryddet, det samme gjelder kirken. Man har gratis adgang til sykehus, og gjennomsnittsalderen har økt fra 38 til 68 år.

Kapitalismen er knust, men arbeiderklassen undertrykkes ennå - nå i

stedet av den statsbyråkratiske klassen. Overskuddet av arbeidernes arbeid forvaltes av det herskende byråkratiet, som bruker det til å opprettholde samfunnssystemet, dvs. i ytterste fall å forsvare sin privilegerte stilling og til å utvide sin egen makt.

BRUTUS

forhenv. medl. i Svensk-Albanska Föreningen.

REDAKSJONELT ETTERORD:

Ifølge det sofistikerte (og relativt pålitelige) høyremagasinet NEWSWEEK (17.mai-76) er over et dusin høyere albanske partifunksjonærer og offiserer avskjediget p.g.a. "pro-sovjetiske holdninger". Det brygger tydeligvis opp til en ideologisk maktkamp mellom forskjellige sjikt innfor byråkratiet, og katalysatoren for denne striden er i første rekke det faktum at både Hoxha og landets statsminister, Mehmet Shehu, er alvorlig syke. Vi håper på god bedring og en våken(de) arbeiderklasse.....

En liten kuriositet til slutt: Albanias partiledelse har nå satt i gang en nasjonal-bolsjevistisk kampanje mot alle feudale levninger, noe som også innebatter forbud mot navn av tyrkisk eller italiensk opprinnelse. Det svært hyppige "Muhammed" går m.a.o. ut, i stedet kommer f.eks. "Traktor"!...

Men foreløpig har vi ikke fått melding om at den høye herre Enver Hoxha (som forresten har juridisk immuni-

tet) er blitt tvunget til å skifte ut sitt TYRKISKE navn som faktisk betyr "muhammedansk prest".....

FOTNOTTER:

(1) Nåvel, blant "ekstremister" finnes det forskjellige analyser på Albania og lignende land. Statsbyråkrati-teorien er FAM's egen, og kan nøye studeres i nr. 5 av deres teoretiske organ "Rådsmakt". Artikkelen (nr. 2) er riktignok i første rekke en gjendrivelse av trotskistenes tese om Sovjet som en "degenerert arbeiderstat", men prinsipielt er det de samme motsigelsene som er ute og går.

Andre grupper, som den hyper-ekstremistiske "International Communist Current" og situasjonistene, har den oppfatninga at vareformen IKKE er avskaffa hverken i Kina-blokken eller Sovjet-blokken, dvs. De er STATSKAPITALISTISKE land. En grundig analyse med denne konklusjonen er "Le Tigre de Papier", utgitt i Paris (-71) av pseudonymet C. Reeve, den er også utgitt i forkortet form av Uppsala Bokgille under tittelen "Papperstigeren" og kan bestilles fra Jaap van Huyssmands Minde, Hjelmsgt. 3, Oslo 3 for 8 spenn.

(2) Hvis du ikke kjenner noe særlig til rådernes opprinnelse og historiske funksjon (de færreste gjør det i dag) så kan du lese heftet "Arbetråden - de proletära maktorganen" (Arbetråden, kr.6) og/eller "Rådene og Rådsorganisasjonen" av Rene Riessel i boka "Der er et liv efter fødselen (Situasjonistisk Internasjonale 1958 - 69, Rhodos, kr.29,-). Begge disse kan bestilles fra for nevnte bokcafe.

film

WATERGATE

and they all

Under verdenspremiere på 800 mill. dollars filmen "Presidentens menn" demonstrerte "Washington Post"s streikende arbeidstokk utenfor kinoen.

Filmen tar for seg - og glorifiserer - den "liberale" W.P.s opprulling av Watergateskandalen.

Streiken brøt ut etter stor misnøye blant journalistene og de andre arbeidende i WP, som hadde gjort etterforskningsarbeid med opprulling, og som ikke hadde fått noe av "kaka".

Foran premiegjester, direktørene i WP og streikebrytende journalister bar demonstrantene plakater med "Boikott Post'en" og "Uten oss ingen

fail down

post" Streiken varte i 6 mnd., og etter flere rettsaker kom WP med et "endelig" tilbud, som innebar 25 pst. reduksjon i lønn og arbeidstid, pluss en ikke-streikklausul.

Flere av de streikende er blitt rettslig forfulgt og ventet nå på fengselsstraffer.

LNS

BREDO GREVES HEKSEFILM:

"Galskap er nøkkelen, men KONTROLLERT galskap"

I midten av mai var Gateavisa til stede på den første prøvevisninga av en norsk film som det knytter seg atskillig spenning til. Ryktene har svirret kontinuerlig om Bredo Greves "heksefilm" og interessen har vært stor, særlig fordi Bredo (37 år) tidligere har vist seg som en svært habil kortfilm-regissør.

Bredos kortfilmproduksjon har særlig konsentrert seg om menneskets fremmedgjorte situasjon i et godt, glitrende betonglandskap. I "Vi er alle broilere" påpeker han den skremmende analogien mellom broilernes og drabantbymenneskenes tomme, sammenpressete burliv. Under leitinga etter en alternativ livsform som ikke lar seg absorbere av kapitalismen har han altså stoppet opp ved heksemytene.

Noen vil kanskje tro at dette er en film som sier vesentlige ting om hekseenes historiske funksjon. De vil bli skuffet. I filmen opptrer heksene som en anti-tese til "den forstenete skog" storbyen Oslo.

Kort resyme: Gro (Ulrikke Greve) tar i filmens første scene en oppkavet telefonsamtale med moren. Utafor telefonboksen står det merkelige kvinnemennesket Linn, som viser seg å være Gros læremester (framstilt av Edith Roger, levende, men avogt for teatralisk). Gro har nettopp sluppet ut fra psykiatrisk institusjon. Hvor Linn er kommet fra, veit vi ikke, i alle fall off-Sinsenkrysset. Livet på Linns sted inni skogen, der også flere aspirant-hekser lever, er nesten dokumentarisk skildret med en fortettet atmosfære av planteliv og urban kultursjokk frustrasjon. Forholdet mellom Linn og Gro er det sentrale. Linn framstår som en slaga læremester, den rene inkarnasjonen av Par(teismen), og har samtidig en nesten guddommelig, i alle fall slående mystisk bevissthet om hva som feiler Gro: Fra mild, innlevelseslæring overfor plantelivets hemmelige kilder (også rusaspektet dras inn) - til brutal tvang i situasjoner der Gros spaltete sinn fører til vakling.

Gro vil ikke helt slutte å tro på tradisjonelt politisk arbeid, men Linn overbeviser henne om at vanlig venstresme bare fører til ommøbleringer innfor de rådende produksjonssystemer, og peker på Kina som eksempel, hvor på Gro kaller henne reaksjonær.

Disse samtalene, og skildringa av Gros rus- og nevrosetilstander er filmens topp-punkter, ellers virker f.eks. sjølv hekseabbaten lite overbevisende. Her har den gode håndverkeren Greve brukt endel "magiske" effekter som virker latterlige rett og slett. Jeg vil ikke si for mye om den tekniske sida, siden kopien vi blei vist mangla endel lyssetting etc.

EKSENTRISK?

Disse betraktningene pluss det følgende intervjuet er ment som forhånds-informasjon om en interessant film som KANSKJE blir tiet i hjel som "eksentrisk", siden den ikke presenterer en ferdigtygd story og attpåtil er skutt i 16 mm. Men la det være sagt: Sjøl om filmens konklusjon er temmelig pessimistisk, presenterer den en enestående synsvinkel overfor sivilisasjonens krise: Outsiderne som limer blikket til elendigheten. Dømt sjøl, en gang til høsten.

Det følgende er deler av en to timers samtale i Bredos leilighet vis-à-vis Grønland politistasjon dagen etter visninga:

GA: Hvorfor en heksefilm, Bredo Greve?

Greve: Har lenge hatt spesiell interesse for hekser, når man leser om fortidas hekseprosesser får man uvilkarlig følelsen av at det er noe gærrent

fatt- de er nedskrevet av prester, klerikale kronikeskrivere. En engelsk antropolog, Margareth Murray, har påvirket meg med sitt utgangspunkt i sammenlignende antropologisk forskning (hun har forresten skrevet en bok om Jeanne d'Arc som heks).

I alle samlerkulturer finner vi en mer eller mindre enhetlig religiøs oppfatning, som kalles panteisme eller naturmystikk. Murray påviser at denne type religion også eksisterte i Europa, med opprinnelse i tida før ariene kom.

Den samme utviklinga skjedde i Amerika. For indianerne var eiendomsrett til jorda en absurditet. Kristendommen er en typisk byreligion, som skapt for hierarkier og administrasjon.

GA: I filmen blir det satt opp et skarpt skille mellom naturens harmoni - særlig representert ved plantelivet - og på den andre sida bylivet, den sinnssyke forsteininga som heksene bivåner fra Ekeberg. Ser du på teknologien som menneskets hovedfiende?

Greve: For å si det kort: Menneskets tid som de mektige på jorda er kanskje over, menneskene har hittil vært for dumme, for svake til å ta opp kampen mot de kreftene de har satt i sving. De som vinner krigene er de som er flinkere til å alliere seg med teknologien. ...Jeg er egentlig pessimist..

PRODUKSJONSSYSTEMETS BARBARI

GA: I sluttscenen gir heksen Linn beskjed om at hun vil ta opp kampen mot galskapen, med ansiktet vendt mot en Forts. neste side.

Heksen Linn (Edith Roger) instruerer Gro (Ulrikke Greve) i skikkelig fotpleie...

Bredo Greves heksefilm...

øppe lfylling. Men hun tilføyer: "Vi blir få". Er du ikke redd for at denne replikken skal fungere reaksjonært? Greve: Nei! De som konsekvent motarbeider systemet har alltid vært få. Noen tror de gjør det, mens de har vanlig jobb i systemet og bruker fritida til politisk arbeid. Det holder jo ikke.

Dessuten tror de fleste at en forandring av eiendomsforholdene er det viktigste. Det er meget få som skjønner at det er selve produksjonssystemet som er fienden.

GA: Heksen Linn framstår som talerøret ditt, samtidig er tydelig autoritær. Hva sier du til det, som frihetlig sosialist?

Greve: Under innspillinga var vi redd for at hun skulle virke for mild. Edith er en utrolig mild person. Kanskje har jeg gått for langt den andre veien, kanskje avslører jeg meg sjøl som en mer autoritær person enn det jeg vil være. Men det dreier seg også om nødvendig autoritet. Du husker scenen med burhøna? Det at Linn stjeler høna fra klekkeriet, det er et bilde på hennes frigjøring fra den psykiatriske institusjonen. Linn presser henne til å drepe høna, på en jævla autoritær måte, men denne autoriteten er nødvendig for at Gro skal kunne forsvare sitt eget liv.

GA: Jentene i filmen kommer tydeligvis fra et overklassemiljø...

Greve: Gro kommer opplagt fra et beskyttet overklassehjem, men også fra en institusjon, husk det. Hun har vanskeligheter med verdensbildet sitt og er nøkternt åpen overfor Linn. Gjennom henne kan Gro se sivilisasjonen, bildene - på en helt ny må-

te. (her henvises det til en scene der Linn ved hjelp av trolldom brykker startnøkkelen på en bil samt lignende heksestreker...)

NØDVENDIG AUTORITET

GA: Linn sier: "Galskap er nøkkelen, men KONTROLLERT galskap..."

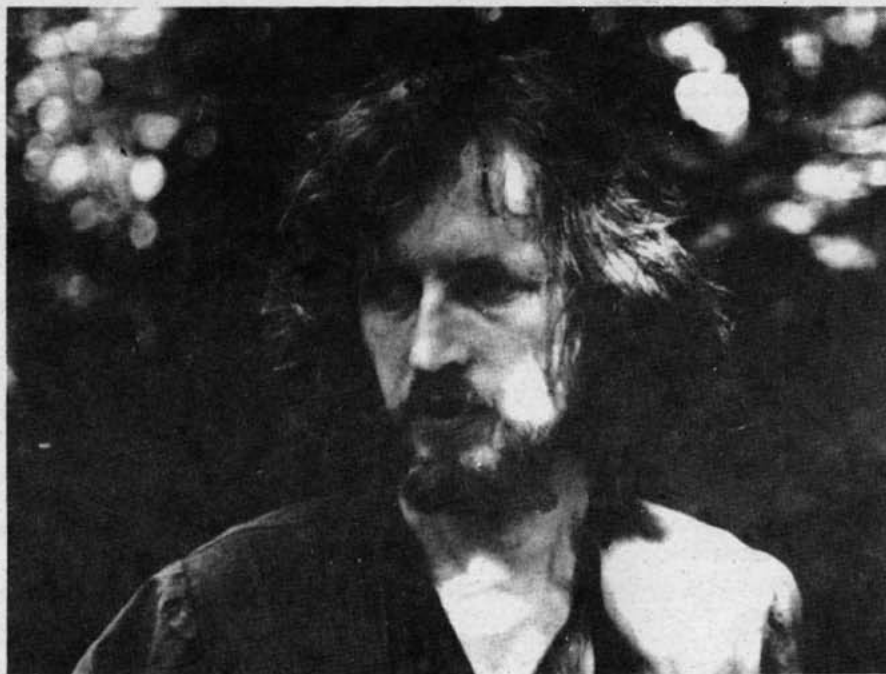
Greve: Dette er filmens nøkkelreplikk. Forholdet Gro/Linn kan forresten sammenlignes med forholdet Castaneda/Don Juan (1). I begge forholdene ser vi innslag av nødvendig autoritet. En artig liten detalj, mens jeg husker det: Under innspillinga spiste vi faktisk broilere til lunsj en dag. Ingen reagerte på det, der den lå ferdigkrydra, men ingen klarte å ta livet av høna i scenen der den skulle dø. Til slutt måtte jeg gjøre det...

GA: Over til selve produksjonen. Hvorfor blei filmen tatt opp i svart-hvitt?

Greve: Filmene måtte være i kontrasthard svart-hvitt. Kontrasten mellom lys og skygge kommer tydeligere fram, du tvinges til å bruke fantasien din i bildene. Grådd ("realistisk") ville ikke ha gjort seg. Men valget har også med den totale økonomiske rammen å gjøre...

GA: Totalkostnader?

Greve: Statsstøtte/garanti utgjør 460000kr... kommer til å måtte søke departementet på nytt. Laboratoriearbeid er blitt vesentlig dyrere - framkalling er gått opp fra 50 øre til 1,50 pr. meter i løpet av den tida det tok å realisere filmen. Må nok spyte i med penger fra distribusjonskassa...

Bredo Greve, filmens regissør, her som trollmann.

Preik & Intervju: Arnstein Bjørckly.

Georg Keller på vei ut av vinduet etter å ha sett noe skummeit. Gjettekonkurranse: Var det a) Huldre? b) Henry Kissinger c) Kåre Kristiansen som Satan?

Distribusjon

GA: Distribusjonen blir vel et kritisk punkt?

Greve: Det har aldri før blitt lagt noen heftens spillefilm her i landet i 16 mm. Det er bare i større byer mm. Det er bare i større byer at kinoene har det utstyret som kreves. Distribusjonen av denne filmen er prinsipielt viktig - vi må gjenerobre distribusjonskontrollen fra amerikanerne. 75-80% av filmene som vises i Norge distribueres av amerikanske selskaper.

GA: I intervjuboka "The Film Director as Superstar" (Penguin) erklærer uttalte anarkister som Roman Polanski og Lindsay Anderson at regissøren MÅ være alt, og stiller opp idealet om den eneherkende regissøren. Er unge norske regissører mer kollektivorienterte?

Greve: Rart paradoks - filmen var lagt opp slik at produksjonen skulle skje på kollektiv basis. Men endel av medarbeiderne hadde ikke riktig skjønt manuset, derfor måtte jeg opp tre mer autoritært enn jeg likte. Tror ikke jeg har opplevd så mange konflikter i en tidligere produksjon. Jeg var både produsent og regissør for denne filmen, veit ikke om jeg likte situasjonen, men det er i hvert fall bedre enn det amerikanske systemet. Alle impliserte fikk samme lønn utbetalt, også de uerfarne. Jeg blander i likhet med Svend (Wam) profesjonelle og amatører.

GA: Hvordan fungerer det?

Greve: Amatorer har ofte en helt annen arbeidsfil. de blir gjerne motløse når ikke alt klaffer. Men det kommer an på prosjektet. Anja Breiens film "Hustruer" er prototypen på

en film som de fleste impliserte er innforstått med, og i en slik situasjon kunne jeg redusert min regissørverdiget betraktelig. Uenigheter blei ofte tatt opp, men pga tidspress måtte jeg ofte sette strek, ellers ville produksjonen ha løst seg opp. Jeg måtte forresten steppe inn som skuespiller (trollmann) ei uke før produksjonen starta. Jævla stressende...

GA: Hvordan føltes det å lage manus til en "kvinnesaksfilm"?

Greve: Ææææh, jeg samarbeidet ikke direkte med noen jenter, men Ulrike (søsteren, Gro i filmen) har vært jævla kritisk på manuset, siste utskrift kom etter harde sammenstøt mellom oss. Men kvinnesakstendensen har for såvidt vært der hele tida.

Sier Greve, jovial pessimist, som opplyser at filminteresserte som står ham nært ideologisk kan låne utstyr av ham. Adressen er: Grønland 26, Oslo 1.

Heksene fra den forstenede skog. Produsert av FOTFILM A/S. Distribuert av: Heksenes Filmzentral.

Lengde: 92 min. Svart/hvitt.

Regi: Bredo Greve.

Foto: Svein Krøvel.

Lyd: Sturla Einarsson.

Script/klipp: Inge-Lise Langfeldt.

I hovedrollene: Ulrikke Greve, Berit Schelderup, Edith Roger, Georg Keller (spiller seg sjøl), Kjersti Roald.

FOTNOTE:

Carlos Castaneda dro i begynnelsen av 60-åra som ung amerikansk antropologistudent til Mexico for å studere Yaqui-indianernes stoffkultur. Hans møte med indianeren Don Juan, rusguden Mescalito og de psyko-antropologiske konklusjonene kan du lese om i bøkene "The Lessons of Don Juan", "A Separate Reality" og "The Journey to Ixtlan" (Penguin). Se ellers anmeldelse i GA 3/74.

OPPGRAVDE LIK

Det er mulig å kjøpe gamle numre av Gateavisa, enkeltvis eller i en pakke med alle som ikke er utsolgt: 13 numre fra 1973 til 76. Du får dem for bare kr. 20 (normalpris kr. 31). Innhold, se nedenfor.

Betal til Gateavisa, Hjelmsgt. 3, Oslo 3. Postgiro 2 23 03 32. Skriv på blanketten hva betalingen gjelder.

1/73: Dylan-biografi del 1, Europeisk okkultisme del 1, rusdebatt, norsk alternativpresse, The Greening of America.

2/73: Dylan-biografi 2. og siste del. Okkultisme 2. del, Jesus-hets, Bratteli-hets, Nixon Visions, Murray Bookchin.

4/73: Hermann Hesse, Wilhelm Reich, okkultisme del 3, Prudence-intervju.

5/73: Fredrikstad for fugler og/eller menn-esker? Hawkwind-intervju, The Book of Grass, Okkultisme 4 og siste del.

1/74: Piratradio, motkulturens oppgaver, om undergrunnstegneserier, Bookchin om bypolitikk, Zappa-intervju, science-fiction.

2/74: Bilen ut av sentrum, Speed Kills! Tips for Interrail-farete, "Robban" Broberg.

3/74: H. Marcuse om feministisk sosialisme, Tønsberg Alternative Teater, Kebnekaise, Carlos Castaneda, "Motklang" -omtale.

1/75: Dorull mot kongen, kollektiver, Folke. Grateful Dead, bokcaféer, seksualopplysning, kvinnemakt i Afrika, 4 tegneserier.

2/75: Dusan Makavejev-intervju om Sweet Movie film., Jefferson Starship, Josef Stalin & Donald Duck, "Finn din Skuff".

3/75: Husokkupasjon, alternativt teater, intervjuer med GUD, Hoola Bandoola Band & Roy Harper. New Journalism.

4/75: Tema: "Kjonn, kropp & samfunn". Feminisme & sosialisme, Mannsrollen. Seksuell frigjøring. Alternative samlivsformer. Lesbiske, AA-kommunen.

1/76: Tema: "Lov og orden". Torgersen om fengselsvesenet, Bjørneboe om politi og domstoler. Tips om du blir satt inn. Politivold. - Christiania, "Lasse & Geir".

2/76: Om 1. mai, Kissinger, kvinne-aksjoner, "En bok om menn", "Gjøkeredet", Christiania, mer om AA-kommunen, og om musikk.

GAMLE NUMRE ENKELTVIS:

Kr. 2 pr. stk. l.o.m. 2/74

Kr. 3 pr. stk. l.o.m. 3/74.

ABONNEMENT

Se også siste side i bladet for detaljer. Abonnement på 25 eller 50 kroner tegnes ved innbetaling på postgiro. Oppgi valg av gratis trykksaker ved 25kroners-abonnement.

HENRY COW: EN KLINGENDE HAMMER!

"Art is not a mirror, it's a hammer"

Henry Ku, marxistisk jazzgruppe? Jazz? Jøss! Nei, Henry Cow er på tross av navnet umulig å sette i bås. Her finnes elementer av fri/avantgardejazz, basisk rytm&blues, en spesiell eim av Beatles (gruppa har gjort en helt utenkelig versjon av Lennons "I'm the Walrus"), samt tydelig inspirasjon fra ny-klassisk musikk - alt dette er den merkelige gruppa Henry Cow, som i fjor sommer trollbandt noen hundre nyfikne sjeler på Høvikodden. Cow gjestet også Norge 16. mai i år, men denne gangen var reaksjonene mer blandet. Gruppa kjørte nemlig et konsekvent "fri-jazzopplegg", mye mer ustrukturert enn ventet. Årsaken var at den fantastiske (!) tyske vokalist Dagmar Krause hadde pådratt seg bronkitt, og siden hun er en nødvendig del av gruppas mer strukturerte opplegg, bestemte de fire gjenværende seg for å kjøre et opplegg som i stor grad var basert på samspill mellom lydbånd og den vanlige instrumentbesetningen. Jeg blei skuffet, for å være ærlig, mest over Dagmars fravær, men musikken som blei presentert var svært ofte monoton, og syntetiske, sterile isopor-lyder skapte ei fremmedgjort stemning. Det hjelper litt om ikke at trommeslager-ideologen Chris

Chris Cutler: Batteri & ideologi.

Cutler i et intervju med Melody Maker (5. april) karakteriserer denne musikken som optimistisk og revolusjonær - denne konserten gjorde meg bare tom.

RØTTER FRA 68

Henry Cow blei dannet i 1968, men i flere år framover fortsatte gruppa å befinne seg på eksperimentstadiet, inspirert av fantasienes og opprørets felles orgasme i Paris' gater.

Den første plata, "Legend", blei lagd i 1973, og siden har fire kommet, bl. a. to med den samme plastikkbelagte sokken som coverpyrd, den har blitt Cows dadaistiske varemerke. De desidert beste platene hittil er "In praise of learning" (75) og den meget varierte "Desperate Straights" (samme år), begge lagd i samarbeid med gruppa SLAPP HAPPY, som består av Dagmar og de to tidligere kyme Anthony Moore og Peter Blegvad. Cow består, foruten marxist-batteristen Cutler og Dagmar av Tim Hodgkinson (orgel, alt-sax, piano, klarinett), Fred Frith (gitar, violin, xylofon, etc.), John Greaves (bass, piano) og Lindsay Cooper (basun, obo, fløyte, mm.).

Noen brei publikumsappell har HC ennå ikke, på tross av det klare kultursynet, som riktignok er parret med endel ekstragavante space-orienterte harmonier og okkulte innslag. At gruppas plater ennå ikke har kommet på Top Twenty, har nok sammenheng med at deres spill levende musikk ikke gir lytteren noen hvileputer - samfunnsmaskinens barbari og sosialistisk utopi står i et klarere dialektisk forhold enn hos andre avantgardegrupper jeg veit om.

HENRY COW CONCERTS OG COMPENDIUM RECORDS

Nylig har et dobbelt-album, som inneholder opptak fra fire forskjellige Cow-konsserter sett dagens lys - i Norge! Det er folka bak den åndefulle plate- og frikesjappa Compendium som har startet et nytt selskap, Compendium Records. I den første informasjonssedelen fra selskapet heter det at de vil lansere såvel kjente anglo-amerikanske artister som det beste i skandinaviske musikk. Til Dagbladet sier en av stifterne, Frode Holm, at selskapet vil ha

en uavhengig sosialistisk plattform, mao: Akkurat det vi trenger nå når Mai er begynt å kadervurdere artistene sine..

Tilbake til Henry Cow Concerts: Plata har konsert-opptak fra Udine i Italia, Groningen i Nederland, New London Theatre og Høvikodden Kunstcenter i Oslo. Her får vi sannelig et godt inntrykk av variasjonen i gruppas musikk, sjøl om frijazz-elementer dominerer på de tre siste sidene. Personlig blir jeg mest fengst av side 1, der Frith/Cutlers "Beautiful as the Moon... terrible as an Army with Banners" er kronbladene i en fargerik blendende blomst som inneholder tre andre låter. Og her er Dagmar i sitt rette element - med utdramatisk, okkult åpning (tekstene er revolusjonære nok) til følsom omfavelse av piano- og bassklunkene. Og jeg tenker uvilkårlig på revolusjonens herlige konst-

Fred Frith: Gitar & violin.

ruktive ødeleggesorgier når det hele oppløses i et elektrisk-akustisk kaos. Fred Frith har en meget rasjonell måte å bruke gitaren på, men det blir heller aldri sterilt. Hodgkinsons altsax og klarinett maner til kamp i det ene øyeblikket og i neste maner den fram bilder av en kaotisk Londongate..

På side to har sangeren Robert Wyatt tatt plassen ved sidena av Dagmar og samspillet er upåklagelig-levende! Monotonien kan til tider ta overhånd på side 3, mens Høvikodden-opptaket er typisk listen-to-the-silence-musikk. Jeg assosierer det med vandring i ei dryppende grotte.. Jeg sier ikke mer, musikk er musikk, og å lytte til Henry Cows uvanlige klanger er som å grave i ei hule der den første bergarten ikke røper alt om neste.

Plata har progressiv pris, kr 45,- for 4 lange platesider. Den distribueres først av Compendium (også utenlands), etterpå kommer det relativt hederlige Virgin-selskapet inn i bildet.

Compendium Records ber folk om å skrive inn hvis de har ideer til utgivelser.

AB

Compendium Records, Bernt Ankers gate 17, Oslo 1.

KORNET — svensk gruppe med annerledes jazz-pop

Pop - jazz - kan det være noe? spørres det på Kornets første LP som kom ut på Musikmanifest i vinter. "Når man er født og oppvokst med pop, og vil lage jazz, da blir det så her," sier de seks musikerne i Kornet.

Hva er det så som kjennetegner Kornets musikk? Jo - først og fremst at det er jazz som dominerer, pop'en kommer i annen rekke. Og det reagerer undertegnede positivt på. Her er ikke bare vakre/finurlige lydbilleder - det svinger! Dette er en "jazzig" skive. Kornet bryter med de fleste stilskapende jazz/rock/pop-gruppene vi hører, som ofte blir masete og pompøse med masse synthesizere og konkurrerende elektriske instrumenter. Kornet bruker også el-instrumenter, men de akustiske slipper godt til.

Fint samspill og ikke bare det: Ca. 70 prosent er improvisasjon. De har faktisk greidd å lage noe ingen har laga før. Går du i butikken for å høre skiva, anbefales sporene "Skriket från vildmarken", "Joik" og "Musik ur filmen Adams fødsel". De illustrerer (kanskje, dette er jo en subjektiv vurdering) hva jeg skriver om. Og vær oppmerksom på svenske plater!

Det spirer i svensk plateindustri. De ikke-profitorganiserte selskapene Musiknätet Waxholm og Musikmanifest kommer med skiver på rekke og rad, og har tydeligvis ikke den samme dogmatisk holdninga til hva som er "progressiv musikk" som vi finner hos Mai. Følgelig oppstår ny kultur på MNW, i stedet for ny "folkelig" kommersialisme.

S.U.

Jens Bjørneboe

FORTS. FRA SIDE 12

et massivt, infisert samfunn, som bukket under for galskap eller sykdom eller alkoholisme - og som, når de endelig var døde, fortrinnsvis ved egen hjelp, nærmest ble kanonisert av samfunns-autoritene som omsider hadde oppdaget litt, men høyst sannsynlig ikke det vesentlige, av det arbeidet de hadde utført.

Det som Bjørneboe har skildret blant annet i skuespillet "Sammelweiss", det er han blitt et eksempel på selv.

Det var borgerskapet Bjørneboe skrev til. I ytterste karikatur i Kriminaljournalen, som ennå har lagre av bjørneboe'ske lettvinte manuskripter liggende i redaksjonsskuffen. Mer seriøst gjennom romaner som "Jonas" og "Under en hårdere himmel". Rekka er lang.

Men det han skrev til oss, var vel kanskje først og fremst Bestialitetens Historie. Direkte eller indirekte har han påvirket oss, åpnet våre lyseblå senpubertetsblikk for verden, fått oss til å prøve å finne ut av det selv, for - med våre lyseblå blikk - var det for ille det han fortalte, til at vi liksom kunne tro på det uten videre.

Når han nå blir betraktet som en av de betydeligste forfattere i Europa av

sin generasjon, kan det bety en uskadeliggjørelse av de idéene han var oppvokst av. Men det betyr også at Bjørneboe blir lest - og det virker, som det virket på oss.

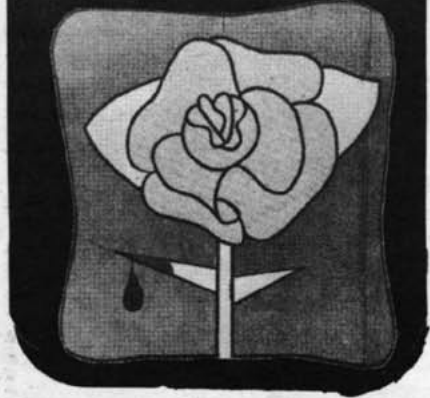
Personlig sviktet nok Bjørneboe den anarkismen han bekjente seg til. Han var oss "utro" i kampen mot faenskapen, han brukte selv borgerskapets midler til å bekjempe det. Men han var på vår side. Og dessverre later det til at det blir nokså nødvendig å minne om det framover.

syphilia

Jens Bjørneboe: Selvportrett.
"Norge, mitt Norge" (Pax).

bladverk

tro det

heter bladet til Det Norske Hedningsamfunn, Nr. 2 (1/76) har nettopp kommet ut, og er langt mer fristende enn det første, delvis p.g.a. at layout'en er blitt proffere. Av innholdet peker artiklene om Jesusvekkelsens hysteri seg ut, spesielt det skarpe søkelyset på pinsemenigheten "Guds Fred", gjennom et intervju med lærerskolestudenten Knut Egil Bøhler, som nå har forlatt bevegelsen og kasta seg inn i "Aksjonen Ut av Statskirken". Spesielt festlig er oppgjøret hans med "tungetal-en", som han kaller "meningsløst abakadabra". Den meget tvilsomme organisasjonen "Ungdom i Oppdrag" blir også belyst. UIO driver profesjonell data-styrt Billy Graham-vekkelse med ca. 60 heltidsansatte, og blir et stadig farligere redskap i hendene på reaksjonære kristne.

Ellers finner vi en meget bra artikkel av Kjell Eriksen - "Spaltinnets Religion", der han med utgangspunkt i hekseprosessene tar opp kristendommens perverse og sadistiske sider, og påviser hvor sykkelig schizofrent det dualistiske kristne verdens- og gudsbildet er. Noe lignende behandles i Anders Eckhoff/Terje Oleruds artikkel "Satan var perser". Den er informativ, men litt for knapp. Ellers: Om kirkens syn på likestillingsloven, blasfemi, homofiles situasjon og den meget skumle kampanjen for kristen formålsparagraf i barnehagene. Bladet bør støttes!

Adresse: DNHS, Colletts gate 31b, Oslo 1
Abonnement: 15 kr. for 4 nr.
Postgirokont: 3 74 4728

Kontrast om samliv

Kontrast, SV-orientert PAX-tidsskrift, serverer avogtil noen riktig lekre numre. Denne gangen er det privatisering av politikken og politisering av det private som står på tapetet. M.a.o. Samliv. I lederen gjør man et godt forsøk på å analysere emneområdet uten å avgrense det for mye: "Samliv er ikke bare kvinnefrigjøring og privatliv. Samliv er vår felles hverdag. Det er arbeidsmessig, sosialt, politisk og seksuelt samkvem og samvær. Det er i et slikt perspektiv venstre bevegelsen må diskutere sitt alternative prosjekt, sitt alternativ til det borgerlige samfunn". Et godt utgangspunkt for omveltende PRAKSIS.

Vi har ikke plass til å gi alle de dyptpløyende artiklene den plassen de fortjener, og nevner heller i fleng: Anne Marie Berg/Irene Iversens helhetlige analyse "Hvem skal befri befrierte", Jøran Rudi (frihetlig sosialist) skriver om mannen og kapitalismen, og Siri Gullestad tar opp "Myten om den romantiske kjærligheten, ikke for å henrette den, heller som en avmytologisering av myten. Bør bli obligatorisk lesing for alle par og ikke-par! Ellers: Intervju om politisk samliv på arbeidsplassen, og grundige anmeldelser av "Ei bok om menn" og Suzanne Brøgger's siste produkt, Utafor temaet: Hans Jørgen Nielsens "Mot innskrenketheten", om "hodeløs praktisme" og substansløs teori. Alt i alt - et meget lesverdig nr., på tross av elitepreget. Løssalgpris: Kr. 12. Abonnement: Kr 70. Postgiro: 2 01 20 45. Adresse: Göteborg-gata 8, Oslo 5.

ASFALTFILLA

Det er heller sjelden at tunge motkultursteiner velter over oss, men joss så opplivende det føles, særlig når steinene ikke er mosegrodd. De aktuelle steinene heter henholdsvis Stein Roll og Stein Inge Larsen, og sammen med illustratoren Tor Hanssen danner de kjerna i trondheimsbladet Asfaltfilla, som tidligere har kommet ut med 2 nr. Dette nr. - nettopp publisert - er det desidert tjukkeste hittil (92s., 8 kr.)

Hva kvalifiserer så Asfaltfilla til en omtale? For det første har bladet stil. Lay-out'en er anti-profesjonell, men

på en gjennomført skikkelig måte, med sans for collage o.l. Fotos og gode tegninger frisker opp. Redaksjonen har greid å knytte kulturen til et ganske helhetlig politisk syn. Vanlige undergrunnssykdommer finnes, men når man først skal presse mer saft ut av San Francisco-appelsinen, så er ikke Door's artikkel (fra Musikens Makt) og Allen Ginsbergs "Hyrdedikt" (oversatt av Stein Roll) det verste. Ellers har bladet litt for sterk lyrisk slagside, noe som avspeiler redaksjonens største force. Uansett - Stein Inge Larsens "Roman to fot over jorda i lett bevegelse" er spennende, et formelt eksperiment av de sjeldne. Generelt - en del bra og en del småpent. Neste nummer skal handle om arbeidsløs ungdom, hører vi. Adresse: Asfaltfilla, c/o Stein Roll, Klæbuvev. 100. 7000 Trondheim. Arnstein.

Pepsikyss

Pepsikyss er en liten samling dikt og tegninger, laga av Ingvar Ambjørnsen på eget forlag. Ved første øyekast ser det ut som gammalt motkulturoppgull, og er vel tildels det, særlig i valg av temaer. Men heftet utmerker seg også ved en viss originalitet og mangel på utbrukte klisjéer, som vi ikke ser for ofte. En del fine tegninger og bra beskrivelser av narko /pepsi /drabantby - helvetet, og som sagt en del pussige formuleringer som gjør at "Pepsikyss" havner på pluss-sida. Boka kan bestilles fra Ingvar Ambjørnsen, Statens gartnerskole Hjeltnes, Ulvik i Hardanger, eller fra bokkafene, og koster tre kroner.

M. Kniven

Forts. fra side 11

Fire hete døgn...

X: Vi vet ikke hvem som har satt ut ryktet, og om det er riktig.

Og etter denne kryptiske avslutning forlot de to Theaterkafeen, uten å legge igjen noen adresse.

Intervjuer: MACKIE KNIVEN

profils
barne vise bok

Når det blomstrer så godt i folkets kultur, hvorfor er det så få gode barneviser? spør Profildredaksjonen i bokas forord. Og det lurte vi også på, for denne barneviseboka viser virkelig at det står dårlig til. Reint kvalitetsmessig er en del av sangene vanskelig sangbare. Innholdsmessig er sangene uhyggelig indoktrinerende, helt på linje med borgelig framgangsmåte. Unger kan ikke ta stilling til krig og politikk på de voksnes premisser. Når man først skal ta opp slike problemer med unger, bør det være på et mer objektivt grunnlag. Hvor mye fatter et barn av Internasjonal-en? En kan begynne å lure på hvilken aldersgruppe denne boka er skrevet for - kjernefamilieproduktene eller småkadrene i Rød Ungdom?

Fremmedordene (de folkelige) som proletariat, profitt og tendens forstår vel heller ikke unger så mye av. Men en kan jo spørre seg sjøl hvorfor unger skal forstå meninger som kommer ferdigtygd - opplest og vedtatt. Her skal det bare godtas. Den beste sangen i boka er den siste, dass-sangen, konklusjonen om boka må bli den samme: rett i dass!

Humre

Entusiastiske Essays

Denne boka må vel være en anmelders mareritt, tenker vel mange når de får vite at den er på over 700 sider med små typer. Men tvertimot - den har vært denne leserens store glede, får håpe den får mange flere lesere som gleder seg like mye som meg. -Må vel si det med en gang: Jeg har ikke (ennå!) lest alt som står i boka, men jeg har lest mye av det. (Skal selvfølgelig pløye gjennom alt utover våren...). Og titlen stemmer: Det er virkelig stort sett en ivrig entusiasme som stråler ut fra disse essays/notater/intervjuer/anmeldelser.

For første gang er alt essayistisk stoff av Jan Erik Vold samlet på ett sted. Og når en leser disse essays, som dreier seg om ting som har opptatt J. E. V. innen litteraturen de siste 15 årene, får en liksom en ny dimensjon lagt til personen Jan Erik Vold, i tillegg til hans stemme i diktene. Jeg visste ikke, jeg, at det første avisinnlegget han skrev (1960) handlet om Jack Kerouacs "On the Road", en bok som er blitt en klassiker for opprørske ungdom. Og etter det går det slag i slag utover i 60-årene, med stoff om Allen Ginsberg, poesi og jazz, om Beckett, Tarjei Vesaas,

haiku-diktning, konkret poesi, kinesisk poesi, over til bidrag fra Vinduet i tida da J. E. V. var redaktør. Det er virkelig ikke plass her til å nevne alt.

Og noe av det fine med alt dette er altså at det utstråler en glede, en varme fra måten J. E. V. behandler temaene sine på. Du får virkelig lyst til å lese mer om det han skriver om. Så kanskje denne boka kan bli en slags norsk lifteatur/poesis "Whole Earth Catalog", hvis dere skjønner hvor jeg vil hen, eller et slags litteratur-historisk oversiktsverk (tendensiøst, riktig-nok) over 60-tallet og begynnelsen av 70-tallet.

Bare en ting til slutt: Boka er sendt ut i Gyldendals Fakkell-serie, med vanlig limt paperback-rygg. Spør bare om den holder flittig lesning - anmeldereksemplaret mitt er allerede begynt å gå fra hverandre i ryggen. Jeg synes vi kunne fått en mer solid rygg på en slik bok...

Jan Erik Vold: Entusiastiske Essays. 722 s. Gyldendal 1976
Pris: 72 kr.

-Ragnar.

Hvilke konsekvenser får egentlig kvinnefrigjøring for mannen? Første bok på norsk om erfaringer med mannsrollen, politisk og privat.

Bjorkly, Collet
Müller, Ringnes,
Rudeng:
En bok om menn.
Pax 460 kr. 32,50

En antologi om kvinneundertrykking og frigjøring, og et forsøk på å forene feministisk og sosialistisk tenkemåte.

Giese:
Derfor Kvinnekamp
Pax 461 kr. 32,50

PAX FORLAG

leserbrev

Pilestredet-Kommunen

Arnstein Bjørkly har med jevne mellomrom fortalt Gateavisas lesere om hvordan det er å bo i en politisk aksjon. I siste nummer (2-76) er han imidlertid ute å kjøre når han skal forsøke å lage en slags konklusjon på hva okkupasjonen av Læregutthjemmet i Pilestredet 34 i Oslo (Pilestredetkommunen) er blitt og ikke blitt. For å være ærlig, det virker ikke som om Arnstein Bjørkly og jeg har bodd på samme sted. Litt rart kanskje når det bare er en gang mellom rommene våre!

Joda, jeg er klar over at det er livsfarlig å kaste stein når man sjøl sitter i et glasshus, og faren for at steinkastinga kan gå over i regelrett skittkasting mot AB er ganske stor – men, jeg skal prøve å unngå akkurat det.

Sånn rent innledningsvis kan jeg jo bare si at politisk tror jeg AB og undertegnede sto ganske enhetlig da okkupasjonen begyn-

te i fjor høst. Saken er bare at jeg mener å ha lært noe POSITIVT av aksjonen. AB sitter tilsynelatende igjen med stort sett NEGATIVE lærdommer.

Gode Arnstein skriver en hel masse om de interne stridighetene i Pilestredetkommunen (PK) utover høsten og fram mot nyttår. Mest om det. Om hasjefrikere og speedfrikere og om de problemene det medførte. Og etter å ha utgytt sine frustrasjoner over nettopp dette anbefaler han folk å unngå smitte fra de "barnesjukdommene" han mener hefter ved PK. Hvilke barnesjukdommer?

For jeg går over på det vil jeg si at jeg synes Arnsteins artikkel har et feil utgangspunkt. Han legger stor vekt på det negative som skjedde ved PK, og nevner det positive sånn i litt unnskyldende bisetninger. Arnsteins egentlige problem ligger vel i – og her kommer den første skitten – at han aldri deltok særlig aktivt i det miljøet som virkelig fantes i PK hele tida! Jeg kunne gå nærmere inn på problemet, men antar at det har like liten interesse som det negative som skjedde i PK utover høsten. Derfor...

Sjøl synes jeg at Pilestredetkommunen har utvikla seg i uhyre positiv retning. Fra å være en aksjon for avant-garde-frikerne (det er vel det Arnstein Bjørkly vil ha, ikke sant?), er huset blitt tilholdssted for mennesker som ellers bare ville hatt gata som alternativ. I motsetning til Arnstein ser jeg dette som enormt positivt.

Det jeg egentlig vil "angripe" Pilestredetkommunen for er det som AB så vidt er inne på i begynnelsen av artikkelen sin. Nemlig mangelen på alternativ livsform – a la Christiania. Under den store søpledebatten tidlig i fjor høst (og det VAR en debatt om søppel – reell søppel) var det ingen som stilte det forførende spørsmålet om hva vi kunne bruke søpla vår til. Isteden ville vi – som borgerskapet – ha den lengst mulig bort på et dertil egna sted.

Nettopp her tror jeg PK har svikta. Og her ligger en av barnesjukdommene vi må få bukt med neste gang. Om ikke da AB får vilja si igjennom og bare lager aksjoner for såkalt bevisste, riktig politisk skolerte, avant-garde-friks. (Det er nok av dem, herregud!)

Utenom dette har PK vært en sann drøm å bo i. Sjøl da det så som svartest ut (november/desember) lærte vi ting. Og det var ikke som følge av de tannlause "fraksjonsmøtene" AB og gjengen arrangerte. ("Fraksjonsmøtene" var objektivt nødvendige, men vi oppnådde ikke stort annet enn å utdype skillet) Har'u i dine levedager hørt verre piss!

Om AB hadde lokt opp øya sine ville han oppdaga hva som var i ferd med å skje. PK har nemlig utvikla et miljø som framtidige aksjoner er NØDT til å bygge videre på, om vi i det hele tatt skal ha noen overlevelseshemmeligheter. Ellers vil vi i ettertida bare møte den for nevnte (og herregud så kjedelige) avantgarde-friksen når det er snakk om boligokkupasjoner.

PK må føres videre. Det er klart. PK er spiren til ei alternativ, kommunistisk, livsform. PK er spiren til et nytt Christiania og den spiren er vi nødt til å benytte oss av om vi ikke skal havne i samme suppa som AB og co befinner seg.

Tenk over det, Arnstein, før du setter deg ned og skriver en hale til dette innlegget...

Medbeboer Dag Kongsvik

AA kommunen

I Gateavisa nr.2-76 klarte dere å skrive fire 4 - sider om AA-kommunen. Rättent. Hva har AA-kommunen å gjøre med den anarkisme som dere tror dere representerer? Jeg innser, selvfølgelig, at AA-kommunen kan skape mennesker som vil fungere langt mer stabilt og harmonisk enn våre vanlige oppdragere. Mennesket skal oppdra seg selv i harmoni med alle medmennesker – og det

er vel det som er målet og ikke et nytt hierarki. AA-kommunen oppfatter jeg som vel så asosialt som kjernefamilien. Begge virker de nedbrytende på sine medlemmer pga. det avhengighetsforhold som blir skapt og som fortsatt vil eksistere idet disse hierarkiene begynner å knirke, noe jeg tror de begge i alle tilfelle før eller siden vil.

AA er et resultat av og et tegn på kapitalismen, fungerer med kapitalismen - integrert og parallelt. Dets medlemmer vil bare frelse seg selv, og som et uttrykk for borgerskapets siste dager vil det forvinne sammen med kapitalismen ned i dass. Alt dette er konklusjoner som kommer tydelig fram av de fire sidene dere har ofret på fenomenet – men det er ingen unnskyldning for dere å skrive om dette asosiale kollektivet.

Hvis det ikke hadde vært for andre og langt bedre artikler ville jeg ganske enkelt glemme nr. 2-76 og heller lest nr. 1-76 om igjen (og det ville ha vært godt anvendt tid).

Hilsen Harald.

Tåkeprat?

Gateavisa er bra, men litt kritikk har dere ikke vondt av. Det hadde vært jævlig fint om dere kunne slutte å referere til så veldig mange av de politiske svartebøker som jeg ikke har lest (jeg SKULLE ha lest dem, men det skulle vel alle??). Her her: Jeg leser aviser (minst 1 pr. dag) men har allikevel ikke kapasitet til å ta opp alle de navnene og begivenhetene som dere strør rundt dere med rystende hånd. Dorensfeldt&Grundt Spang, "legeprosessene", jesu-metaforer.

Forkortelser er farlige, spesielt når en får bruk for så mange som dere gjør. Forklar dem iallfall en gang pr. artikkel! SUKP? AKA? KUL??

Og hva med uttrykk som allenderomantikken, kvasianalyse, anarkosyndikalistisk, situasjonister???

En skikkelig avis som Gateavisa skal ikke miste lesere pga. at den forlanger for høyt skoleringsnivå blant leserne. Husk forresten også på at avisa skal leses av folk utenfor Oslo. Det er ikke alle som er så godt inne i Oslo-slang.

Hilsen Arvid.

1000 GRAM TIPSET!

KONTAKT:
GATEAVISA
HJELMSGT. 3
OSLO 3

Hjerneføde fra Paranoia

Send bestillinger fra lista under til...
PARANOIA HJERNEVASK, Hjelmsgt. 3, Oslo 3. Du betaler i postoppkrav når sendingen kommer. Porto kommer i tillegg.

BØKER-HEFTER

Fridikt 2 (poesi av GA-lesere)	3, 50
Fridikt 3	3, 50
Dag Kongsvik: Rable bok	4, -
Vannbæren nr. 5	10, -
Vannbæren nr. 6	10, -
Vannbæren nr. 7	20, -
Ekstremisten nr. 1	10, -
Trollskrift nr. 1 (litterært)	5, -
Trollskrift nr. 2 (tidsskrift)	5, -
Politikkens irrasjonalitet (Brintor)	17, -

"Artsy Fartsy Funniers":
80 siders bok på engelsk om undergrunnstegneseriens historie. Med biografier og mange eksempler.

ALTERNATIVE TEGNESERIER

Tegneserier er ikke bare Donald og Stomperud! I de siste åra er det dukket opp en flora av undergrunnstegneserier, ikke beregnet på mindreårige. "Sykelige", "moralisk nedbrytende" og "venstrevridde" sier noen. Vi ser heller på dem som dels utflippa humor, dels som sunne oppgjør med etablerte idéer i samfunnet. Temaene varierer fra erotikk og rusmidler til politivold og økologisk.

Vi kan ikke gå god for alle de ville påfunnene til tegnerne, men vil gjerne la flere få del i deres særegne verden.

Vi kan tilby det meste som er lagd av norske alternative tegneserier, og et utvalg av det beste blant flere hundre amerikanske.

NORSKE TEGNESERIER:

Feite Freddy 5 (Terje Nordberg/Crumb/Shelton)	40 sider	4, -
Feite Freddy 4 ("Kong Lov" av Thor Sivertsen&Crumb)	32 sider	2, -
Fetter Pran (Terje Nordberg)		5, -
En Fågel er loss (Nordberg & Inge Iversen)		5, -
Instant Karma (Arne Isachsen)		3, 50
		1, -

AMERIKANSKE: (kr. 5, - pr. stk.)

GILBERT SHELTON:

Freak Brothers 1	
Freak Brothers 2	
Freak Brothers 3	
Freak Brothers 4	
Fat Freddy's Cat	
Wonder Worthog 2	
ROBERT CRUMB:	
Zap 0	
Zap 1	
Mr. Natural 1	
Nr. Natural 2	
Dirty Laundry	
XYZ	
Big Ass 1	
Big Ass 2	
Motor City 1	
Motor City 2	
Hytone	
Black & White	

DIVERSE TEGNERE:

Zap 2	
Zap 3	
Zap 4	(med serier av Shelton, Crumb, Griffin, Moscosq)
Zap 5	
Zap 6	Clay Wilson, Williams m. fl.)
Zap 7	
Zap 8	

Tales from the Tube (Griffin, Williams, Crumb)

Arcade 1	(Crumb, Shelton,
Arcade 2	Lynch, Osborne m. fl.)
Arcade 3	

NB: Prisen for Arcade-heftene er kr. 8, -.

Junkwaffel 1 (Bode)	
Junkwaffel 2 (Bode)	
Slow Death 2 (Corben, Jaxon, Osborne)	
Slow Death 3 (Corben, Jaxon, Osborne)	
Anomaly 4 (Corben, Kline, Strad)	
All Duck Funnies (Kinney, Sonntag etc.)	
Radical Rock (Colwell)	
Brain Fantasy 2 (Todd, Smith, Becker)	
Harold Hedd 1	
Harold Hedd 2	(kr. 10, -)

ROCK-TEXTER

Disse heftene inneholder stort sett alle kjente innspillinger med artistene. (Ikke besifring.)

Bob Dylan	20, -
Rolling Stones	17, -
Beatles	17, -
Crosby, Stills, Nash, Young	
(også solo-LP'er)	14, -
Van Morrison	12, -
Pink Floyd	10, -
Janis Joplin	8, -
Jimi Hendrix	10, -
Leonard Cohen	9, -
Lou Reed	9, -
The Band	10, -
Led Zeppelin	10, -
Who	15, -
Jethro Tull	10, -

PAUL CARDAN Sosialismens mening

En kritikk av den moderne kapitalismen og den tradisjonelle sosialismen med perspektiver for en frihetlig sosialistisk revolusjon. Pamfletten fåes kjøpt gjennom JAAP VAN HUYSS-MANDS MINDE, Hjelmsgt. 3, Oslo 3. Pris kr. 5, - inkl. porto.

NYTT FORMAT!

Nå blir det
VANSKELIGERE
å lese Gateavisa
på buss & trikk.

GATEAVISA

All makt til
fantasien &
arbeiderrådene!

Jens Bjørneboe: Kanonisert opprører

Historien om Jens Bjørneboes død er ikke noen særlig morsom historie.

I borgerpressen har forfatterkolleger/litterater forbausende fort kommet seg over den obligatoriske sørgeperioden, og kan nå slå fast Bjørneboes storhet som forfatter sånn rent historisk sett. Naturlig nok – av redsel for å bryte tabu-grensene – holder de kjeft om alt annet ved personen enn det som har litteraturhistorisk betydning.

Ethvert menneske som tar livet av seg, har krav på oppmerksomhet. Når personen er Jens Bjørneboe, og når han

Jens Bjørneboe hadde all grunn til å mene det alvorlig da han skrev "Farvel til alkohol"-diktet sitt i Dagbladet i januar. Det var et faktum legene hadde slått fast gang på gang at han gikk omkring som et levende eksempel på alle de komplikasjonene som kan oppstå i forbindelse med alkoholisme. Den eneste funksjonen som ikke var rammet ennå, var den intellektuelle kapasiteten.

Men når folk flest har valgt den enkle løsningen å tro at det var alkoholen som tok livet av forfatteren og frihetsforkjemperen Bjørneboe, er det bare en rasjonalisering – en flukt kanskje, fra det spørsmålet som reiser seg om hvor lenge et menneske kan holde på å slåss, å bruke opp seg selv i kampen for de idéene det slåss for, og i kampen mot et massivt og motstandsdyktig samfunn der menneskene bruker mesteparten av tiden på å ødelegge hverandre. For Bjørneboe tok – i tråd med livet sitt og den kampen han førte – en ende på seg selv.

Vi skal ikke filosofere, bare slå fast omstendighetene omkring den siste tiden i Bjørneboes liv og litt av de inntrykkene som sitter igjen blant de menneskene han var sammen med.

1. mai kom Bjørneboe til Oslo – for

å bryte ensomhets-tilværelsen han hadde bygd seg opp på øya Veierland utenfor Tønsberg. Han kom pengelens til restaurant Valkyrien med en ubetalt drosje og traff tilfeldigvis to unge anarkister der. Det resulterte i en 1. mai-fest der Bjørneboe – etter eget utsagn – for første gang på lenge møtte mennesker som han kunne slippe av sammen med og diskutere politiske idéer sammen med.

"RØDE EMMA"

Det var en gruppe som hadde planer om å sette opp teaterstykket "Røde Emma" som Bjørneboe hadde jobbet med en tid sammen med tidligere GA-redaktør Henning Dahl.

– Det var et helt spesielt prosjekt for

gjorde slutt på livet sitt midt i en periode av depresjon, fysiske smerter og hastverk i forhold til de mange tingene han drev på med, synes vi dette krever enda større oppmerksomhet.

Når attpåtil antroposofene (materialisert gjennom "kristen-samfunnet") kastet seg over hans jordiske rester og sørget for å få begravet ham med Guds velsignelse og i innviet jord, synes vi dessuten at NOEN må si slå fast hvem han var og hva han sto for.

ham fordi det ikke bare dreide seg om å framstille Emma Goldmanns liv, men også om problemet anarkisme i sin helhet. Det var et tema som Jens var blitt mer og mer opptatt av i løpet av de siste par årene, han hadde bl. a. planer om flere arbeider som skulle ta opp anarkisme både i teori og – kanskje mest – i praksis. Denne kvelden dreide hele samtalen seg om "Røde Emma" og problemene omkring stykket og temaet, sier Henning til GA.

– Noen av oss var sammen med ham i flere dager etterpå, og han kom stadig tilbake til denne 1. mai-festen som litt av et høydepunkt – der han kunne diskutere ting han var opptatt av, med mennesker som var opptatt av de sam-

me tingene og de samme idéene.

Han hatet Oslo – kalte byen for Pyton. Men jeg fikk inntrykk av at når han hadde reist fra den selvvalgte ensomheten ute på Veierland og til Oslo, var det fordi han ikke holdt ut å være alene lenger. Han var fysisk helt nedbrutt, men hadde en febrilsk aktivitet, sier Henning.

DÄRLIG TID

– Det var to ting vi måtte legge merke til, fordi han var så opptatt av det. Det ene var at han hadde hastverk med å få unnagjort de tingene han holdt på med. Det var selvbiografien, det var "Røde Emma" og en del andre prosjekter, og blant annet var han også svært oppsatt på å komme seg ut til Billingstad (hvor familien bor) for å ordne opp i et eller annet. Men han hadde ikke penger til å reise noe sted. Mens han var i Oslo noen dager bodde han hos venner og gikk fra forlag til forlag om dagen for å heve kontanter.

Det andre var de enorme fysiske

FORTSETTELSE SIDE 12.

OLAV WERNER'S
BEGRAVELSESBYRÅ A/S

Thv. Meyersgt. 33, Oslo 5 - Telefon 35 40 10

Jens Ingvald Bjørneboe.

K1, 15.

Bildet øverst på siden:

Bjørneboes kiste, smykket med blomster, kranser og røde og svarte faner.

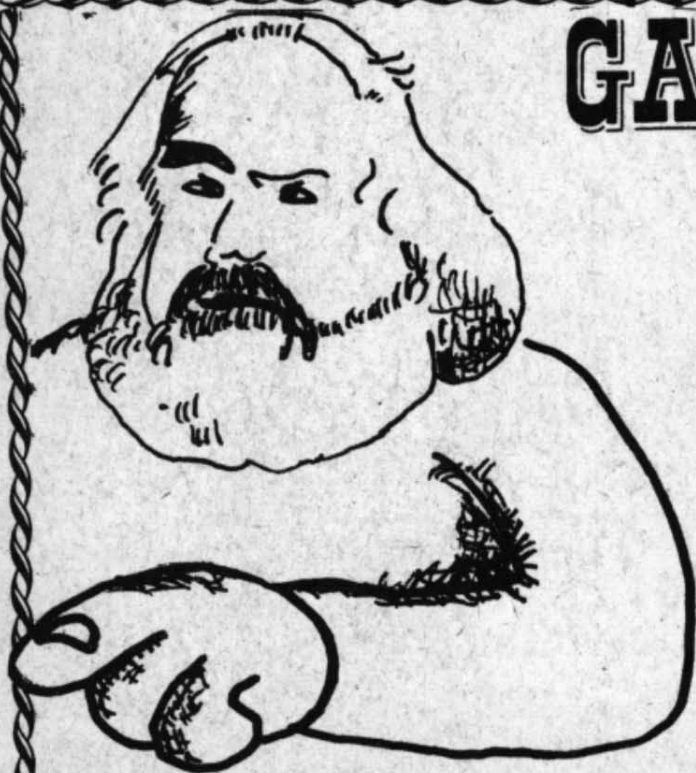
denne bladfilla er på vei til:

Ansvarlig redaksjon for dette nr. av Gateavisa er:
A. Bjørkly, M. Eriksen, S. Morgenstjerne, S. Ulvåg, V. Vestel.
Takk til Leif, Kjetil, Ragnar, Stein og Guri.

Medlem av Alternative Press Syndicate. Trykt i A/S A1-Trykk. Opplag: 6000.

Retur til Gateavisa, Hjelmsgt. 3, Oslo 3.

GATEAVISA TRENGER DEG!
Kule Kalle Gråskjegg

GA trenger **FLERE** selgere

Vi selger ikke Gateavisa gjennom Narvesen. Avisas eksistens er derfor avhengig av dem som går rundt og selger den. Størstedelen av opplaget blir spredd av selgere på mer enn 50 steder rundt i landet, men ennå kan deknin-gen bli mye bedre.

Liker du Gateavisa? Burde flere lese den? Vel - det er blant annet opp til DEG: Vil du være med på å spre Gateavisa i DITT lokalmiljø?

Du beholder 75 øre av salgsprisen (det er 25% av 3 kroner). Du gjør opp for avisene når de er solgt, og blader du ikke ble kvitt, kan du returnere.

Det varierer sterkt hvor mange ex. folk selger rundt om, fra 10 og opp

til 100. Det vanligste er imidlertid 25 - 50.

Send bestilling til GATEAVISA, Hjelmsgt.3, Oslo 3. Eller: Kom opp på kontoret vårt og hent aviser.

Hjelmsgt.3 er ei lita sidegate til Bogstadveien, et stykke nedenfor Majorstua. Du finner oss på toppen av et stort rødt hus med hage rundt. Kom i tida 12-20 mandag-fredag, og 10-17 lørdag.

**SLÅ ET SLAG FOR
ALTERNATIVPRESSA:
BLI GATEAVIS-SELGER**

abonnér på gateavisa!

Ga avisa mersmak? Som abonnent er du sikret ferske aviser i framtida. Løssalget skjer stort sett bare gjennom gateselgere, og du kan ikke være sikker på å støte på en.

Abonnement koster 25 eller 50 kroner. Du får tilsendt aviser portofritt til pengene er brukt opp.

Vi gir melding når abonnementet løper ut. (25 kroner holder i minst ett år.)

Ved å tegne abonnement får du også tilsendt GRATIS LESESTOFF:

25 kroner gir deg valget mellom: 4 gamle nummer av Gateavisa, nr. 1-75, 4-75, 1-76, 2-76. Hva innholdet er kan du lese om på side 19.

eller
POLITIKKENS IRRASJONALITET, av den engelske rådkommunisten Maurice Brinton, som nå foreligger på norsk. Pamfletten (ca.30 sider) tar opp følgende fundamentale spørsmål: Hvorfor er ikke majoriteten av den utbyttede arbeiderklassen revolusjonære? Hvilke forhold ligger til grunn for undertrykkinga i kjernefamilien? Hva kan Wilhelm Reich lære oss? På hvilket punkt sviktet Freud? Hvordan oppstod fordommene? Hva var galt med karakterstrukturen til dem som gjennomførte den russiske revolusjonen? Dette, og mye mer. Produsert av Revolusjonstrykk, Oslo.

OM DU ABONNERER FOR 50 KR. FÅR DU BÅDE 4 GAMLE NR. OG POLITIKKENS IRRASJONALITET.

Send pengene til postgirokonto
2 23 03 32,
Gateavisa
Hjelmsgt.3
Oslo 3

Bruk postgiroblanketten som (sannsynligvis) er lagt inn i avisa, eller fyll ut en på postkontoret. Ved 25 kroners abonnement: Skriv hvilket av tilbudene du vil ha...

Kjøp denne avisa i originalt papirformat i nettbutikken vår.

WWW.GATEAVISA.NO

**takk til NAV Arbeid for finansieringen
av reproduksjonen av dette nummeret**